

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

29 Temmuz Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:162 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

İTEM yasası tartışmaları, Mal Mülk Sorunu ve Çözüm!

KKTC meclis derhal tüm kocanları iptal etmeli, tüm toprakları devlet mülkiyeti olarak ilan etmeli, bu meyanda toprak üzereinden kazanç elde edenlerin mali kaynaklarına da el koymalıdır! İTEM yasası bu temelde ele alınmalıdır!

Kıbrıs'ta bu sorunu çözenin yolu toprağın millileştirilmesi, büyük toprak sahipliğine son verilmesi, yabancı emperyalistlerin

topraklarımız üzerindeki hak sahipliğine son verilmesi, toprağın, malın mülkün vatandaşlar arasında bölüşülmesinin, halk ait olan bir devlet tarafından örgütlenmesidir!

Yani burjuvazi ve yabancı emperyalistlerin ülkemizdeki iktidarına son verilmelidir!

Manşet Konusunun Ele Alındığı "Neler Oluyor Neler" Yazısı Sayfa 3'te...

Çağ-Sen Genel Başkanı Ertaç İçemen'le son muhaceter yasası ve işçilerin durumları hakkında bir söyleşi yaptık.

"Tüm dünya işçilerinin kavgasının yanındadır Kıbrıs işçileri, proletaryası. Ve birlikte verebilecekleri bu kavga, onları zafere götürecektir."

Sayfa 4'de

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

İç Sayfalardaki Haberler:

Sayfa 2

★ 20 TEMMUZLA İLGİLİ LİDERLER NELER DEDİLER?

Sayfa 6

★ SÖZ VERDİKLERİNİZİ YAPIN

★ NASIL DA CANLANDI EKONOMİ AMA!

Sayfa 7

★ İZOLASYONLAR KALKIYOR!

★ AH PAŞA VAH PAŞA

Sayfa 8

★ DÜNYADAN HABERLER

Kurgu

Mehmet Süleymanoğlu
Sayfa 2'de

Neler Oluyor Neler
Sayfa 3'te

Londra Mektubu
Elif Kara
Sayfa 4'te

Nazlıca
Nazlı Şahin
Sayfa 6'da

Parka
Ziya Çelik
Sayfa 7'de

Görüş
Ali Yalçınay
Sayfa 10'da

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer
Sayfa 11'de

Kurgu

Mehmet Süleymanoğlu

"Biz Amatörlere" Kaçınıcı Ders Bu Yaşananlar

Yaklaşık bir ayı aşkın bir süre yurt dışındaydım. İnsan uzakta olduğunda galiba yaşadıklarını daha salim düşünme fırsatı bulur. Daha soğukkanlı değerlendirir.

Ülke olarak, halk olarak son 4-5 yıldır yaşadıklarımız yeniden ve yeniden film şeridi gibi aktı. Şener'in tutuklanması, okların TC'den Denktaş'a yöneltilmesi, Annan Planı süreci ve Denktaş'ın iyice köşeye sıkıştırılması, İngiliz ve ABD'in bu plana sahip çıkması. Bunları uzatmak mümkün.

Uzatmalıyım da.

Referandum talebimiz. Buna hayır diyenlerin halk tarafından hırpalanışı. Mitinglerin neredeyse her defasında daha kalabalık olması için rejimin ve Denktaş'ın saldırganlıkları.

Seçimler, referandum, derken Kuzey'de Denktaş devrinin kapandığı süreç. Bu devrin yerine CTP devri ikame edildi.

Hükümet senaryolarında erken seçim ihtiyacı, erken seçimin sonrasında CTP dışı solun devre dışı kalması.

Sonra Cumhurbaşkanlığı seçimi ile rejim operasyonunu taçlandırdı.

Sonuç olarak bu günkü tablodan TC memnun. ABD memnun. Rum Burjuvazisi memnun. Siz bakmayın sızlandıklarına, CTP kurmayları da memnundur.

Rüyalarında bile göremeyecekleri olanaklar emperyalistler tarafından kendilerine bahşedildi.

Peki ama biz sosyalistler tüm bu gelişmeler yeniden yaşansa aynı tutumu sergiler miydik acaba. Peki ama biz sosyalistler "referandumdan" bu kadar umutlanır mıydık. Yaşanan son 5 yıllık süreçte motorun aslında halkın dinamikleri olmadığını görür müydük, yeniden yaşansa.

Yeniden yaşanmayacağına göre ders çıkarabildik mi? Bu önemli.

Kompro teorileri yaratmak çoğu zaman bir sonuç vermez. Fakat yaşananlar soğukkanlı değerlendirildiğinde şu sonuç ortaya çıkar. Bir süreç başladığında aslında o süreci emperyalistler ve uşakları başlatmıştır. Bu sürece tepki duyan halk yığınları da kendi sürecini zorlamıştır. Fakat önderliğin ihaneti ve zayıflığı kısa zamanda bu beklenmedik başkaldırıyı uysal kediye dönüştürmüştür. Bunun şiddetle veya baskıyla olması gerekmez.

Yaşanların özeti bu belki de.

Belki son söz olarak şu söylenmeli. Memlekete ayağını basar basmaz alanlarda, ekranlarda 20 Temmuz kutlama etkinlikleri. 20 Temmuz törenleri sebebiyle Müzisyen Sadık Zabit alanlarda, ekranlarda şarkılarıyla 20 Temmuz'u kutlar.

Aynı Sadık Zabit daha bir yıl evveline kadar meydanlarda, Ledra Palas etkinliklerinde işgale ve uşaklarına çatan cesur şarkılar söylemekteydi. Şimdi meydanlarda 20 Temmuz'u kutlamakta. Sadıkları kısa sürede rejime adapte eden faktörleri doğru düşünme zamanı geldi.

Ha bir de unutmadan; aslında en büyük başarı Rum halkına karşı başarılı bir şekilde yükseltilebilir şovenizmdir.

Bravo bizim efendilerimize ve yerli uşaklarına.

Yuh size. "Birşeyler yaptım" diye böbürlenelere.

20 TEMMUZLA İLGİLİ LİDERLER NELER DEDİLER?

Kıbrıs'taki fiili TC işgalinin ve barbarlığının yıldönümü olan 20. Temmuz, yurttan kutlandı.

20 Temmuz münasebetiyle siyasi liderler olayı değerlendiren açıklamalar yaptılar.

Bu açıklamaların tamamını vermemiz teknik açıdan mümkün olmadığı için önemli gördüğümüz noktaları alıntılarla belirteceğiz ve hemen yanlarına çok kısa yorumumuzu yapacağız.

Bakınız
Cumhurbaşkanı M. Ali Talat 20 Temmuz'la ilgili neler diyor;

"20 Temmuz bizim için çok önemli"
"20 Temmuz, Kıbrıs tarihinin en büyük dönüm noktası"

"**TBMM heyetini 20 Temmuz Barış ve Özgürlük Bayramı'nda aramızda görmekten mutluluk duyuyoruz**" (İşgalcilerin temsilcilerini aramızda görmekten neden mutlu oluyorsunuz? 20 Temmuz savaş, işgal ve talan hareketini "barış ve özgürlük" bayramı olarak nitelermek sizlerin onurunu incitmiyor mu?)

"20 Temmuz törenlerimizde en üst düzeyde yapmakta olduğunuz ziyaret, desteğinizin ölçüsünü göstermektedir. Teşekkür ediyoruz, sağ olun. Desteğinizin devam edeceğini biliyoruz, işbirliğimiz sürecektir" (Sizlere "işbirlikçiler" dediğimiz zaman bizlere kızılıyorsunuz, ama TC ile işbirliği yaptığınızı, işgalcilerle işbirliği yaptığınızı açık açık kendi ağzınızla söylüyorsunuz! TC'nin göstermelik desteklerinin bizleri daha fazla işgal altında tutmak ve sömürmek için olduğu gerçeğini, kutlamalara gelen generallerin, TC devlet yetkililerinin suratına haykıramazsınız değil mi?! Haykırabilmeniz oralara nasıl gelirsiniz/getirilesiniz ki!)

"20 Temmuz, Yunan cuntasının organize ettiği darbeye karşı, Türkiye Cumhuriyeti'nin Garanti Antlaşmaları'ndan kaynaklanan görevleri nedeniyle yaptığı bir

müdahalenin ve sonuçta da Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanmasının önlenmesinin tarihidir" (Üstü kapalı bir şekilde, bir ülkenin başka bir ülkeyi emperyalist amaçlarla işgal etmesinin haklı zeminlerinin olabileceğinin, TC'nin talancı, emperyalist bir devlet değil, haklı ve mazur görülebilen, hem de bizlerin yararına iş yapan bir ülke olarak gösterilmesinin zavallı teorizasyonu!)

"Barış hareketinin ilkelerine uygun olarak Kıbrıs sorununu barışla taçlandırmalıyız" (Demek barış hareketi ha? Çingeneyi padişah yapmışlar, ilk olarak babasını asmış! Sizler de padişah oldunuz, ilk olarak halkımızın işgale olan tepkisini, öfkelerini astınız!)

"Kıbrıslı Türklerin haksız şekilde dünyadan izole edilmesine karşı başlattığımız çalışmalara en büyük destek Türkiye Cumhuriyeti'nden gelmektedir. Türkiye Cumhuriyeti iyi günümüzde de, kötü günümüzde de bize destek olmuştur" (Bu desteklerin mahiyetini açıklar mısınız bizlere sayın Cumhurbaşkanı? İmzalanın ekonomik yıkım paketleri mi? Kıbrıs'ın TC'ye milyon dolarlık borçlar altına sokulması mı? Özelleştirmeler mi? Doğal alanların ve kaynakların talan edilmesi mi? Genelevler, kumarhaneler ve mafyacılıklarla piyasada paranın döndürülmesi mi? İyi günümüzde de, kötü günümüzde de TC bize nasıl destek oldu?)

Ferdi Sabit Soyer:
"Hükümet olarak bizler, çözüm ve AB vizyonu doğrultusunda, kimsenin elini öpmeden ve kimseye de elimizi öptürmeden mücadelemizi sürdüreceğiz" (Ciddi misiniz Sayın Başbakan? Kimsenin elini öpmeyeceksek, TC'nin tüm emirlerini kayıtsız şartsız yerine getirmeniz neyin belirtisi? Tokalaşmanın mı? Sizler kendi burjuvalarınızı Rum burjuvalarına karşı

güçlendirmeye çalışmıyor musunuz? Kapıları kapatırım tehditlerinde bulunmuyor musunuz? Kıbrıslı Türk işçileri Güney'den geri getirmek için ince hesaplar yapmıyor, kanunlar çıkartmıyor musunuz? Kendi burjuvalarınızın elini tüm adanın işçi sınıfı ve emekçilerinin öpmesi için çalışmıyor musunuz? Bunun için de TC'nin, ABD'nin ve diğer emperyalistlerin elini öpmüyor musunuz?)

"63 olaylarını yaratan, Rumların ENOSİS hedefleriydi. Bu hedef, sonuçta 15 Temmuz'da gerçekleşen faşist Yunan darbesine yol açtı. Böylece Türkiye, Kıbrıs Antlaşmalarında var olan garantörlük hakkını kullandı" (Garantörlük hakkının haklaştırılması siyasetinin bir örneği daha! Talat'a yazdıklarımız sizin için de geçerlidir Soyer!)

"20 Temmuz Barış Harekatı'nın gerekçesi, bozulan anayasal düzeni yeniden kurmak, Türklerin yanı sıra Rumları da faşist darbenin yıkıcı etkisinden kurtarmak ve Kıbrıs'ın toprak bütünlüğünü korumaktır" (Gerekçe budur. Doğru. Ama gerekçe buyken, bunun yapılmamasının teşhir edilmesi gerekmez miydi? Yine gerekçenin haklaştırılması ve TC'nin 31 yıldır adayı işgalinin mazur gösterilmeye çalışılmasıyla karşı karşıyayız)

"Bu tarihi günün 31. yıldönümünde, özeldede Kıbrıs Türk halkına, genelde tüm dünyaya barış ve mutluluk içerisinde günler dilerim"

Derviş Eroğlu:

"Türkiye'nin 1974'te Kıbrıs'a gerçekleştirdiği harekât, Kıbrıs'a özgürlük, refah ve güvenlik getirmiştir" (Yalan!)

"Bu güvenlik hem Türklerle, hem de Rumlara getirilmiştir" (Yalan!)

Demokrat Parti:

"Barış harekâtıyla adada yaratılan barış ve huzur ortamının kalıcı kılınması, masa başında bulunacak

adil çözümdedir" (Yalan!)

"Kıbrıslı Türkler geçmişi tekrar yaşamak istememektedir" (Bu gidişle, Kıbrıslı Türklerle geçmişi bile özleteceksiniz!)

İzzet İzcan:

"1974'ten bu yana geçen 31 yıl boyunca Kıbrıslılar acı çekmeye devam ettiler" (Doğru!)

"74 öncesi emperyalistler adayı bölmek için iki toplumu birbiriyle çatırtmıştır ve ülkenin bölünmesine neden olmuştur" (Doğru)

"1974 ayı Kıbrıslılar için ülkemizin bölündüğü kara bir aydır. 31 yıl içinde ülkemizi birleştiremedik" (Doğru! Ama eksiklik nerededir? Emperyalizme karşı birleşik bir cephe kurulması fikri, emperyalist planların BKP'ye göre adanın birleştirilmesindeki öneminin artık kalmadığı emperyalizme karşı birleşik cephe için mücadele edilmesi noktasında eksiklik vardır. ki BKP'li dostlarımız önce emperyalist planlarla adayı birleştirelim, ondan sonra anti-emperyalist mücadele ederiz noktasındadırlar, ve bu nokta, stratejik duruş halini almıştır-)

Mustafa Akıncı:

"Türkiye'nin adaya müdahalesi, Yunan Cuntası'nın sonucudur" (Onlar cuntayı getirmeselerdi, TC, ülkesinin dışına ağzı sulanan bir ülke olarak, Kıbrıs'ı işgal etmeyecekti öyle mi?)

"Böyle yıldönümleri, bir tarafın zaferi, diğer tarafın matem günü olmaktan çıkartılmalıdır. Mutlu bir ortak gelecek için dersler alınan günler olmalıdır" (O zaman BDH'yı dağıtmayıp, anti-emperyalist bir cephe örgütü haline getirilme çabasına, hukuki cambazlıklarla engel olmayacaktır Mustafa Biyi)

Yorumlarımız bu şekilde...

Gazetemiz KSG, KSP'nin 20 Temmuzla ilgili basın açıklamasını bir önceki sayısında manşetten duyurmuştu.

Okurlarımıza düşen görev, liderlerin söylemleri ile KSP'nin duruşu arasında bir kıyaslama yapmak...

Neler Oluyor Neler...

Mal mülk konusunda öneriler ve Garantörler!

Kıbrıs'ın kuzeyinde ve de güneyinde faaliyet gösteren Partilerimiz olsun, gazete yazarlarımız olsun Kıbrıs Sorununun temelinde yatan faktörün 'mal-mülk sorunu' olduğunu, yani Toprak Sorunu olduğunu kavradılar en nihayet!

Kavradılar kavramasına da, Kıbrıs Sorununu burjuva-emperyalist çerçevede çözme çabalarından vaz geçemedikleri için bu sorunu da aynı çerçevede çözme çabasından vaz geçemiyorlar.

Bu nedenledir ki bir ettikleri laf bir diğerini tutmuyor, ve de kime ne akıl verdiklerini anlamak da imkansızlaşıyor!

Kıbrıs Sorununu burjuva-emperyalist çerçeveyi kırmadan çözmeye kalkarsan, garantörlerin haklarını şu veya bu şekilde tanımak zorundasın. İyi ama bunun toprak bakımından anlamı nedir? İngiliz üsleri gibi bariyer ve relatif olarak kolayca anlaşılacak bir alanı ele alırsak, bunun anlamı şudur: İngilizlerin Kıbrıslıların topraklarını gasp etmek hakkını tanıyor sun!

Bunu tanıdığın oranda herkesin topraklarına geri gitmesi burjuva mülkiyet hakkına hali hazırda ölümcül bir darbe indirmiş durumdasın. Toprak konusunda burjuva mülkiyet hakkını tanıyorsan, o zaman İngilizlerin Kıbrıs'ta üs sahibi olma hakkını tanıyamazsın! Bu ikisi birbirini yadsır!

Yani Toprak Sorununu burjuva mülkiyet hakkı temelinde çözmek istiyorsan bir zahmet İngiliz üslerine el koyacak ve o toprakları eski sahiplerine gerisin geriye iade edeceksin!

Toprakta burjuva hakkı, burjuva mülkiyeti çerçevesinde toprak sorununu çözmek isteyen partiler ve yazarlar, bir yandan İngiliz üslerindeki toprakların mülkiyetini İngiliz'e bırakıyor, diğer yandan burjuva hakkı çerçevesinde toprak sorununu çözmekten bahsediyor.

İlke ilkedir. Ama ilke burjuva ilkeyse, güçsüzün canı cehennemdir. Toprak sorununu burjuva mülkiyet temelinde çözmek isteyenler İngiliz üslerindeki toprakların sahiplerine canınız cehenneme diyorlar! Burjuva mülkiyet ilkelerini burada 'birazcık' çiğneyiveriyorlar! Ne demişler bunlar? "O kadar hata Kadı kızında bile olur"! Veya ne demiş doğum yaptıktan sonra bakireliğini savunan kız? "Yahu o bebek küçücük, bakireliğime helal getirmez ki"!

Yani hem garantörlerin haklarına halel getirmeyeceksin, hem de

toprak sorununu (mal mülk sorununu) burjuva mülkiyet hakkına sadık kalarak çözeceksin! İmkansız! Yabancı emperyalistleri ülkemizden def etmeyi program ve görüşlerinin temelinde oturtmayıp da toprak sorununu burjuva mülkiyet hakkı temelinde çözmekten bahsedendenler yalancılıkla iştigal etmektedirler!

Mal mülk konusunda öneriler ve Federasyon!

Aynı durum bu alanda da karşımıza çıkmaktadır! 1963, 1967 ve en nihayet ve esas olarak 1974 üzerinden Kıbrıs halkı milli temellerde ve buna uygun olarak üzerlerinde yaşadıkları toprak temelinde bölünmüşlerdir. Bu bölünmenin anlamı gerek Kuzey'deki, gerek Güney'deki pek çok vatandaşın can havliyle kendi topraklarını terk etmesi demektir. Toprak sorunu, mal mülk sorunu burjuva mülkiyet hakkı temelinde çözülecekse tüm bu vatandaşların (1963-67 de topraklarını terk edenler dahil) topraklarına, mallarına mülklerine geri gelmeleri gereklidir. (1960'da topraklarını İngiliz'e kaybedenlerin sorununu yukarıda ele almıştık)

İyi ama federasyon fikri ne anlama gelir? İster Annan Planı'ndaki şekliyle olsun, isterse AKEL ve KC hükümetinin insani haklarına daha saygılı olduğunu ilan ettikleri şekliyle olsun, bizzat federasyon demek pek çok vatandaşın eski topraklarına geri dönememesi demektir!

Toprakta burjuva hakkı, burjuva mülkiyeti çerçevesinde toprak sorununu çözmek isteyen partiler ve yazarlar, bir yandan Kuzey veya Güney'deki başkalarına ait toprakların mülkiyetini Kuzey veya Güney'deki federe devlete ve oradaki vatandaşlara bırakıyor, diğer yandan burjuva hakkı çerçevesinde toprak sorununu çözmekten bahsediyor.

İlke ilkedir. Ama ilke burjuva ilkeyse, güçsüzün canı cehennemdir. Toprak sorununu burjuva mülkiyet temelinde çözmek isteyenler Kuzey veya Güney'de federasyonlara terk edilecek toprakların sahiplerine canınız cehenneme diyorlar! Burjuva mülkiyet ilkelerini burada 'birazcık' çiğneyiveriyorlar! Ne demişler bunlar? "O kadar hata Kadı kızında bile olur"! Veya ne demiş doğum yaptıktan sonra bakireliğini savunan kız? "Yahu o bebek küçücük, bakireliğime helal getirmez ki"!

Mal mülk konusunda öneriler ve KKTC!

Mal mülk konusunda, toprak konusunda burjuva mülkiyet hakkının ihlalinin en yaygın olduğu kesim açıktır ki Kuzey Kıbrıs'tır. Güneyden kuzeye göç den pek çok Kıbrıslı Türk mallarını Güney'de bırakmaları yanında Kuzey'de mallarının eş değerini (o da ne demekse artık) alamadılar. Bazıları mallarının eş değerinden çok fazlasını aldılar. Hatta burjuva mülkiyet şartlarında hiç mal almamaları gereken güneydeki malsız mülksüz kesim de mal mülk sahibi oldu. Ve en önemlisi, Türkiye'den Kuzey Kıbrıs'a gelen ve Türk'ten ziyade Kürt olan Türkiyelilere de mal mülk verildi.

Tüm bunlar üzerinden bir 'toprak mafyası' oluşturuldu. Esas olarak zor durumda olan Kıbrıslı Türklerin içine düştükleri zor durumu kullanan bu 'toprak mafyası' eş değer koçanları alıp satarak, koçan karşılığı topraklara el koyarak, el konan toprakları satarak köşeyi döndü! Bu sıralarda Türkiyeli kesim de 'topraklarını satarak' iyi para yapıyor. En iyi parayı ise tabii ki yine 'toprak mafyası' yapıyor! Hem de yeni 'toprak mafyası' Türkiye'den ithal!

Tüm bu sorunlar nasıl halledilecek?

Burjuva çerçevede sorunu çözmekte ısrarlı olanların pek çok önerileri var -ne hikmetse el ele, kafa kafaya verip de bir tek öneri oluşturamıyorlar- hele hele Rumların da kabul edeceği bir öneri oluşturmaları imkansız gözüküyor. Sonuca gidemiyorlar ki? Sonuca giderken tökezleyiveriyorlar da!

Koçanlar iptal edilsin! Güzel edilsin! Bu ne demektir? Bu 'toprak mafyasının' mallarına el koymak demektir! Biz dediğimizde büyük toprak mülkiyetine el konulsun, bas bas bağırsınlar! Devrim ister bunlar diye! Olmazla iştigal eder bunlar diye! Sen koçanları iptal edersen toprak mafyası ne yapacaktır? Eli kolu bağlı seyredecektir? Toprak mafyasının bu işe göz yumması için onları tatmin eden bir çözüm gerekmez mi? Ve de kim ve hangi kurallar üzerinden bu tatmin işini düzenleyecektir? Toprak mafyasının temel taşlarından biri Annan Planı'dır! 'Rumlara' onu uygulattırarak mı tatmin edeceksiniz toprak mafyasını? Öyleyse, yani Annan Planı'nı Rumlara empoze etmek isteyerek toprak mafyasını tatmin etmek istiyorsanız niye bunu açıkça söylemiyorsunuz? Yoksa el

koymak mı istersiniz toprak mafyasının topraklarına? Öyleyse, yani bu topraklara el koymak isterseniz niye açıkça söylemiyorsunuz? Dahası var, koçanları tüm vatandaşların koçanlarını iptal etmenin bir tek gerçek anlamı var. Kuzeydeki tüm toprakları devletleştirmek! Ve böylece toprak sorununu toprak mafyası ve büyük toprak sahipleri lehine değil de tüm vatandaşlar lehine çözmek için gerekli zemini elde etmek! Bu siyasetin tam uygulanabilirliği ancak ve ancak Güney'de de tüm 'koçanların iptali' sayesinde mümkün olacaktır. Ama, bizim güneyi beklemek diye bir sorunumuz olmamalıdır. Hadi buyurun, tüm koçanların iptalini elde edecek, tüm koçanları iptal edip bu topraklara tüm vatandaşlar adına sahip çıkacak bir hükümet kuralım hep birlikte! Yani Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'ni kuralım!

Başka türlü koçanların iptali konusundaki yaklaşım tam bir burjuva darkafalılık ve de burjuva çorba önermesi -bir nevi Annan Planı önermesi anlamına gelmektedir. Bu o kadar doğrudur ki, koçanların iptali lafını bu burjuva çerçevede ele alan öneri sahipleri, koçanları iptal edip Rumları Güney'deki mallar için mahkemeye çekmeyi önermektedirler!

Gerçekçi olmalıyız. Kıbrıs'ta toprak sorununun, mülk sorununun burjuva-emperyalist çerçevede çözülmesi çabaları pek çok yeni haksızlıklara ve milli düşmanlıklara gebedir. Kuzey ve Güney'in burjuva hükümetlerinin ve de yabancı emperyalistlerin bu çerçevede kalma çabalarının ardında yatan temel siyasi amaç da budur; Vatandaşlarımızın burjuva milli ve burjuva çıkar kavgaları içinde birbirini yemeye, düşmanlıklarını sürdürmeye devam etmesi!

Mal Mülk Sorunu ve Çözüm!

Kıbrıs'ta bu sorunu çözenin yolu toprağın millileştirilmesi, büyük toprak sahipliğine son verilmesi, yabancı emperyalistlerin topraklarımız üzerindeki hak sahipliğine son verilmesi, toprağın, malın mülkün vatandaşlar arasında bölüşülmesinin, halka ait olan bir devlet tarafından örgütlenmesidir!

Yani burjuvazi ve yabancı emperyalistlerin ülkemizdeki iktidarına son verilmesidir!

KKTC Meclisi derhal tüm koçanları iptal etmeli, tüm toprakları devlet mülkiyeti olarak ilan etmeli, bu meydana toprak üzerinden kazanç elde edenlerin mali kaynaklarına da el koymalıdır! İTEM yasası bu temelde ele alınmalıdır!

Londra Mektubu

Elif Kara

Londra'daki Patlamaların Ardından

7 Temmuz patlamalarının ardından Londra'da "hayat normale döndü" dediği bir anda üç metro istasyonu ile bir otobüste bulunan tam patlamamış bombalar tekrardan Londralı'ları telaşa düşürdü.

7 Temmuz'dan tam iki hafta sonra 21 Temmuz günü öğle saatlerinde Londra'nın doğu, batı, kuzey ve güneyinde yaşananlar özellikle metroyu kullananlar arasında korkunç anlar yaşamalarına sebep oldu. Bombaların patlamamış olması, sadece ses ve duman çıkarmaları, bir tek yaralı dışında insanlara zarar vermemiş olsa da metro kullanıcıları ve de yakınları açısından epey korku vericiydi.

Gelen haberlere göre Londra'daki bombalamaların

arkasındaki örgüt İngiltere'nin Irak'tan askerlerini geri çekmesini talep ediyor. İngiltere Irak'tan tüm askerlerini çekene kadar da bu saldırılar devam edecekti.

Afganistan işgali öncesinde özellikle metropollerin başşehirlerinde 'Savaşı Durdurun' koalisyonları kurulmuştu. Bu koalisyonlarda dincisinden tutun da çeşitli düşünceleri savunan ve de savaş olmamasını talep eden kişi veya kuruluşlar yer almıştı. Hedef kendi hükümetlerinin mevcut burjuva barışı korumasını sağlamaktı. Daha sonra, Afganistan işgali ardından sıra Irak işgaline gelince bu koalisyonlar nicelik olarak gelişerek milyonları sokaklara dökmeyi başardılar. Ancak netice değişmedi. Emperyalistlerin Afganistan'a saldırılarını önleyemedikleri gibi Irak'a saldırıyı da önleyemediler.

Bu baskıların savaşı durdurma etkisi olmasa da daha değişik etkileri olduğu söylenmelidir. En azından İngiltere Başbakan'ının Irak'ta kitle imha silahları bulunduğu, Bush'un 'demokrasi götürüyoruz' yalanını söylemesine yol açmıştır. Halkın tepkisine karşı bir şeyler uydurmak zorunda kalmışlardır.

Hatta bazı milletvekilleri Kabinedeki görevlerinden istifa etmişlerdi.

Blair, İngiltere'deki son seçimlerde diğer nedenler yanında Irak savaşı yüzünden de oy kaybına uğramıştır. Netice olarak gelecek seçimlere Parti Başkanı olarak katılmayacağını da ilan etmek zorunda kaldı. Bu Blair'in veya bu görevdeki bir başka burjuva temsilcisinin isteyeceği en son şeydir.

Irak savaşı ile ilgili gerçekler sadece sol görüşlü medya tarafından belirtilmekle kalmıyor, devletlerin kendi yayın kuruluşlarında da açıkça ortaya konmaktadır. Ortadoğu'daki petrolün kontrolünün ABD-İngiliz tekelleri için önemi açıkça ifade edilmektedir. Bu tekellerin çıkarları savunulmadığı oranda kendi ülke halklarının yaşam seviyelerinin düşeceğinden de dem vurmaya tabii geri plana atmadan. Güya tekeller tüm bunları yaparken, gerek savaş gerekse diplomasi adı altında mali baskılarla diğer tekellerle rekabet üzerinden savaşırken sebebin halklar olduğunu ileri sürmeleri Bush'un televizyonlarda sırtarak 'demokrasi götürüyoruz' iddiasından hiç de farklı bir şey

ifade etmez. Tüm bu baskı ve savaşların, tekeller arasındaki rekabet ve üretim anarşisinin temelinde ise sadece azami kâr hırsı yatmaktadır. Bu hırs başka birşeye benzemez. Azami kâr elde etmek için de ne yapmaları gerekirse onu yapmak zorundadırlar. Bunun aksi, sistemi inkâr etmek demektir. Dolayısıyla siyasi erki elinde bulunduranların, kapitalist düzenin yürümesinden sorumlu olanların bu azami kâr hedefini elde etmenin yollarını açmak zorunda oldukları gayet açıktır. Ekonomiyi askerileştirmeleri, gerektiğinde de savaş yapmaları, burjuva demokratik hakları kısıtlamaya gitmeleri kapitalist düzenin kendisi ile çelişmiyor. Tam tersi uyum içerisindedir. Bu düzen yaşadığı müddetçe de kaçınılmazdır.

Bunu kavradığımız zaman sadece 'savaşı durdurun' şiarının kaçınılmaz olarak gereğini yerine getiremeyeceği de anlaşılır.

Esas olan tüm dikkatlerin kapitalist düzenin kendisine çevrilmesidir. Savaşı bir dünya için burjuvazisiz bir dünya için mücadeleyi bugünden örgütlemektir. Bunun başka yolu olamaz.

Çağ-Sen Genel Başkanı Ertaç İçemen'le son muhaceter yasası ve işçilerin durumları hakkında bir söyleşi yaptık.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek (KSG): KKTC egemen çevreleri sürekli olarak Türkiye'den bağımsız bir şekilde hareket edebildikleri havasını toplumda yaratmaya çalışıyorlar. Bunu sayın Talat'ın Brüksel'deki görüşmeler sırasında Ankara'nın onayı olmadan Maraş'ı görüştüğünü iddia etmesi ve muhaceret yasasını uygulamada da görüyoruz.

Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Ve bu bağlamda yeni muhaceret yasası hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu bir çözüm müdür sizce?

Ertaç İçemen: Evet. Şimdi öncelikle şunu söylemek lazım. Talat Cumhurbaşkanı, bizdeki Cumhurbaşkanlığı yasal devlet, herhangi bir güç değildir. Güç meclistedir. Yasa yapma gücü meclistedir. Uygulama gücü Bakanlar Kurulu'ndadır. Bizdeki Cumhurbaşkanlığı bir bakıma tören Cumhurbaşkanı'dır, kendi yapısı içerisinde değerlendirdiğimizde. Ve hükümete baktığımız zaman da, hükümet bir koalisyondur. Bu koalisyon da sadece CTP değildir. CTP-DP. Evet. Hükümet bir koalisyon hükümeti demistik. Yani

"Tüm dünya işçilerinin kavgasının yanındadır Kıbrıs işçileri, proletaryası. Ve birlikte verebilecekleri bu kavga, onları zafere götürecektir."

ÇAĞ-SEN KIBRIS TÜRK DEVLET
ÇALIŞANLARI SENDİKASI

CTP-DP ortaklığı. DP ortaklığı derken aslında Denktaş zihniyetinin ortaklığı olan bir hükümet. Bu konuda sadece

CTP'ye mal etmek, yahut CTP'nin uygulamalarını kendisine mal etmek dahi yanlış. Kaldı ki bağımsız karar alabildiklerini iddia etmeleri komiktir. Ortada halen paketler, ek protokoller

dolaşırken, bunlara imzalar atılırken, bunların dışında, o paketlerde önerilenlerin dışında kararlar almaları imkansızdır. Muhaceret konusuna spesifik olarak yaklaştığımızda, orada var olan yasalar dahi, muhaceret konusunu çözmeye yeterli. Buna rağmen yasa üretmeleri gerekmiyordu muhaceret

konusunu çözmek için. Orada bağımsız veya bağımlı davranmaları birşey ifade etmiyor. Çünkü var olan yasaları

uygulamaları sorunu çözmeye yeterli olacaktı. Uygulamaların nedeni, onların değil başkalarının karar verdiğini zaten

gösteriyor. Bu konularda başkaları karar veriyor. Olmazsa uygulamayı yapıyor veya yapmıyorlar. Bu anlamda muhaceretle ilgili yeni yasalar üretmeleri, muhaceret konusunu gündeme sürmeleri, bağımsız karar aldıklarını göstermiyor. Soruya bağlı olarak cevap verdiğimizde bağımsız karar

aldıklarını göstermiyor. Ama bu arada muhaceret yasasının birtakım getirilerini ve götürülerini hep beraber gözlemlemekteyiz. Yani bu yasayla muhaceret, yani ülkeye giriş-çıkışları açıkça disiplin altına almak yerine ülkedeki nüfus yapısını değiştirmeye yönelik vatandaşlığa açık hale getirdiler. Bugünkü rakamlarla ki işçileri Bakanlık'ın verdiği rakamlarla-30 bini aşkın sanırım müracaat olmuş. Bunların 5 yıl sonra vatandaşlıkları söz konusu. Eee, daha uygulama devam ettiğine göre nice 10 binlere açık bir uygulama. Ve bunlar eninde sonunda 5 yıl sonra vatandaş olacak insanlar, yani ülke yapısında değişikliğe gitmek istiyorlar. Ülkenin nüfus yapısında değişikliğe gitmek istiyorlar. Ülkede zaten herşey bir noktada talan edilmiş durumda. Geçenlerde BMBP'nin de gazetelere verdiği ilanı düşünürsek, çok da haklıydılar. Özelleştirme furyası altında, Kıbrıs'ın üretim yaptığı tüm işletmeler özele devredilerek Kıbrıs'ın elinden alınmaktadır. Özelleştirmeyi yer yer ayırsak, sağlıklıdır, elektriktir, eğitimidir, epey

Devamı Sayfa 9'da...

İŞÇİNİN HAYATI BU DÜZENDE BU KADAR DEĞERLİDİR(!)

18 Temmuz 2005 tarihinde Mağusa'da bir inşaat işçisi, 3. katta demir eğmeye çalışırken düştü, bir "iş kazası" geçirdi. Geçirdiği "iş kazası"nın canıyla ödedi. İş sırasında 3. kattan düşen işçi, yaşamını kaybetti.

Bir işçinin yaşamı, günümüz sisteminde ne kadar değerli(!) görebiliyor musunuz?

İş kazasında bir işçi daha yaşamını yitirdi.

Bir insanın yaşamı bu kadar değersiz midir? Bu kadar kolay ölebilmeli midir bir insan? Hele hele oturduğunuz evleri yapan bir inşaat işçisi?

İşçiler neden bu denli ilkel koşullarda canlarını tehlikeye atarak zorunda bırakılarak çalışıyorlar?

Yaşamını kaybeden işçi çocuk sahibi miydi bilmiyoruz, ama sigortası var mıydı? Eğer yoksa, ailesi yaşam sıkıntısı çekmeye başlayacak, perişan olacak da...

Bir insanın yaşamı, hele hele bir işçinin yaşamı bu kadar

değersizdir bu sistemde. Dünyada her sene; açlıktan, savaşlardan ve

basit hastalıklardan 40 milyon insan ölüyor. Bunun sorumlusu kim? O her zaman yıkmak için çalışılması gerektiğini vurguladığımız emperyalist sistem.

Bu sistemin sahipleri, bu sistemle ayakta duranlar, zenginler, patronlar, yani burjuvazidir. Ve onlara kolay kolay birşey olmaz. Ve onlar insanların canlarıyla oyun oynarlar. İnsan canı üzerinden pazarlık yaparlar. Kendi aralarındaki pazarlık konularında anlaşamazlar, savaş

çıkarırlar, yine halktan insanlar ölür. Ülkemizin bölünmesinin sebebi de bunlardır. Burjuvazi insanlığın düşmanıdır!

İnşaat işçilerinin yaşamları tabir yerindeyse ipin üstünde gerili durumdadır. Yaşam güvencesi yoktur işçinin günümüzde. İkel koşullarda çalıştırılır işçi, ve sabahdan akşama kadar.

Günümüz teknolojisinin işçiler lehine kullanılması diye birşey söz konusu değildir günümüzde.

Neden olsun ki? Patron için önemli olan maksimum kâr ne de

olsa! Neden fazladan para harcasın ki?

Patron işçilerin yaşam güvencesiyle ilgilenmez. Sigorta çıkarmak için bile işçinin ücretinden kesinti yapar. Patron için önemli

olan işçilerin insan gibi yaşayabilmeleri değildir. Ölmelerini hiç umursamaz bile aslında. Burjuvazi için önemli olan, maksimum kârdır. İnsan canına değer vermez bu burjuvalar.

Halbuki anavatanımız Sovyetler Birliği'nde, işçilerin egemenliğinin olduğu o ülkede, nice mühendis, doktor, bilim

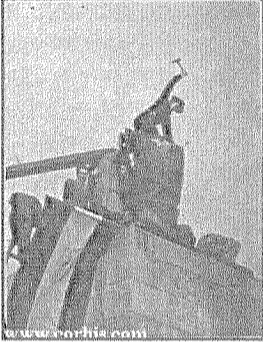
adamı, yazar, sanatçı işçilerimiz vardı.

İşçilerin yaşam düzeyleri, çalışma koşulları, şu anda aklımızın alamayacağı kadar gelişmiş, güvenli ve düzenliydi.

Bir işçi daha burjuvazinin maksimum kâr hırsı yüzünden ilkel çalışma koşullarına mahkum edildiği için yaşamını kaybetti.

Toplumsal üretim varken özel mülkiyetin var olması, emek-sermaye çelişkisi, emek sömürüsü, bu çeşit ölümleri de getiriyor. Geçmişte Sovyetler'le işçiler bu pisliği yok ettiler, yine edilecektir.

Yaşasın komünizm!

TOHUM DÜŞTÜ TOPRAĞA BİR KERE

Yıllar öncesinde yaşanmış bir hikayedir belki de...

Belki, yılların geçmişinde değil de, hala vardır bu hikaye.

Tabii ki her hikayenin karakterleri vardır. Karakterler, yaşanan yer, zaman, işte bunların hepsi varsa eğer başlar hikaye.

Bizim de hikayemiz var kendimizce, her insanın hikayesi gibi...

Ta Spartaküsler'e dayanır, köleliğe karşı duruşun hikayesi gibi, sonrasında Paris'te yaşanır hikayemiz, 1917'de Rusya'da boy gösterir.

Görüldü, kulaktan kulağa öylesine yayıldı ki, bu hikaye tüm dünyada tekrardan yaşanması için çaba verilir oldu.

Hikayenin peşinden koşulur.

Geçmişte yaşan hikayelerimiz çoğu kez hüznü bitmiş gibi görünse de, gerçekte bitmemiştir.

Bitmesi için, yaşanmaması için bir neden yok ki...

Neydi bu hikaye, yıllar öncesinde yaşanmış ve hala o hikayeyi yaşamak yaşatmak isteyenlerin önlenemez çabası?

Ne bir düş, ne de bir masal, hikaye dediğime bakmayın siz, aslında gerçeğin ta kendisidir o...

Tohumlar atıldı toprağa, filizlenmek, yeşermek için belki de yılın ilk ayını bekliyordur, bilinmez.

İnsanların ezildiği, hayvanca yaşatıldığı, paralı köle olduğu bir dünyanın hikayesi bu,

bu dünya ki bizleri içinde taşır, hiç yorulmadan kucak açar her insana...

Nedendir acaba yaşayamamak bu dünyada? Sanmayın nefes alıp vermenin

yaşamak olduğunu.

Birileri insanlığın üzerinde iken, canlarını, kanlarının son damlasına dek eminceye kadar tutup da bırakmayanlar varken, bizim varlığımız, ömrümüz nefes alıp vermekle geçecek.

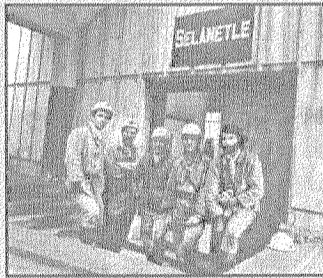
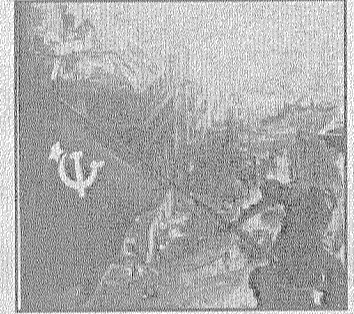
Yaşıyoruz yalanıyla, kendimizi kandırarak...

Tohumlar atıldı bu verimli toprağa, insanlık için, özgürlük için filizlenecek, o tohumlarda bu hikayenin karakterleri olacak, bıkmadan, usanmadan yeni tohumlar serpilecek toprağa, eski tohumlar, gelişecek, büyüyecek, sarmaşık misali yayılacak memleketimin her karışına. Hepsisi de bu hikayenin bir parçası olacak.

Çünkü haklılar, geçmişin ve şimdinin kara dünyasına, beyaz bir sayfa açmak için ezilenlerin nasırlı elleriyle... Hikayemiz böyle işte...

Tohumlar düştü toprağa 1917'de.

Umudumuz var yarınlara.

İşçiden Mektup

BİZİM PATRON TATİLE ÇIKIYOR

Hani işçiler var ya, işçi olduğunu ve her daim yaşam ve geçim sıkıntısı çektiğini fark etmeyenler. Merhaba.

Nasılısınız demeyeceğim, belki sağlık yönünden iyi olabilirsiniz ama diğer herşeyin kötü ya da sakat olduğunu biliyorum.

Kendinizi kandırmayın hayır ben iyiyim diye, ya da elbet bir gün iyi olacağım diye, yazık edersiniz kendinize, bir çocuğu şekerle ikna edebilirsiniz de, kendi yaşamınızın iyi olacağına... İnanıramazsınız!

Koca bir yangın yeri şu toprak parçası, yanıyor alev alev, niye bu topraklarda yanan hep biz oluyoruz, niye birileri hiç yanmaz, acı çekmez, bizler yarı açken patronlar hep toktur ve semizdir?

Sizce nedir sebebi?

Bizim patron tatile çıkıyor...

Yedi günlüğüne dört ülkeye gidecekmiş ailesi ile...

Bize de: "E artık siz de çıkın tatile, gezin dolaşın" dedi...

Sonrasında arkadaşlarla çok güldük...

Bizim kene patron, yedi günde on beş milyar harcayacakmış tatilede. "E bir yıl boyunca çalıştık,

tatil hakkımız" diyor efendimiz...

Gerçekten çok komik asgari ücret, hala daha biz işçilere tatile çıkın, sizin de hakkınız diyor...

Ben ekstra üç dört saatlik iş bulayım da çalışayım, ek gelir sağlayayım, ayın son on günü yarı aç kalmayayım diye iş ararken, böyle söylenir mi?

Düşüncesiz herif işte...

Hiç çekinmeden, siz de gidin diyor. Sanki ayda onbeş yirmi milyarı biz alıyoruz... İt oğlu!

Ne diyordum? Kendinizi kandırmayın, hiçbirimiz tok değiliz. Ezilenler, paralı köle olanlar varsa, bence çok var.

Ezenler de, köle olarak görenler de var. Şimdi hayal kurmayın, birgün ben de patron olurum diye. İzin vermezler, yoksa kazançlarını sizinle paylaşacaklarını mı sanıyorsunuz?

İnin aşağıya, yerinize gelin safınıza, yani bizim yanımıza, ezilenlerin ezenlere karşı birleştiği saflara...

Bana ne mi?

E iyi gelme, seni ilgilendirmesin... Ama şu da var:

AÇ VE İSSİZ kaldığında görüşürüz işçi kardeşim...

Nazlıca

Nazlı Şahin

İşgalin bilançosu 100 bin ölü

İsviçre Enstitüsü, 2003 yılından bu yana Irak işgalinde 100 bin Iraklı'nın öldüğünü açıkladı. Askerlerin ölümlerini gün gün sayan Amerikan kaynaklar Iraklı sivillerin ölümü konusunda bilgi vermezken, İraç Body Count adlı örgüt Mart 2003'ten bu yana 22.787 ile 25.814 kişinin öldüğünü tespit etmişti.

İsviçre'nin "Uluslararası Çalışma Kurumu-GIIS", 20 Mart 2003'te başlayan ABD'nin Irak işgalinde 39 bin sivil ölümün "ABD'nin doğrudan ateş açması ve meydana gelen çatışmalara bağlı ölümler" olduğunu bildiriyor.

İntihar saldırıları ve diğer kazalarla birlikte ABD'nin giriştiği Irak savaşında sivil kayıp sayısı, savaşın sürdürüldüğü 28 ay içinde korkunç bir düzeye, 100 bin ölüye çıktı.

The Lancet adlı saygın tıp dergisinin daha önce Irak'ta ölenlerin sayısının 100 binden

fazla olduğuna dair yaptığı haberin ardından bir araştırma başlatan Enstitü, aynı sonuca ulaştı. Tıp dergisinin, işgal öncesi verileri ve işgal sırasında kaydedilen ölüm verilerini karşılaştırılması ile yaptığı araştırma, İngiliz hükümetinin tepkisini çekmişti.

Araştırmaya göre, savaşta yaşanan ölümlerin yüzde 60 ila 90'ına hafif silahlar sebep oluyor. Finlandiya Büyükelçisi Pasi Patokallio, 'dünyanın dikkati biyolojik, kimyasal ve nükleer silahlar üzerindeki asıl kitle imha silahlarının (KİS) bu silahlar olduğunu' söylüyor.

Öldürülen Iraklı sivillerin sayısını açıklamayan ABD'nin Irak'ta ölen işgal askerleri sayısını da sakladığı ileri sürülüyor. Porto Riko hükümeti, kendi kayıplarını araştırırken ABD'nin kayıplarının en az yarısını sakladığı bilgisine ulaştı. New York merkezli gazete El Diario/ La Prensa'nın araştırmasında ABD Savunma Bakanlığı, Irak İçişleri Bakanlığı ve 230 savaş raporuna göre toplam 799 günlük savaşta 4.076 ABD askerinin öldüğü öne sürüldü.

Porto Riko Üniversitesi'nden askeri uzman Jorge Rodriguez Beruff, '4000 ölü ABD'nin Irak'ta savaşı kazandığı iddiasına

rağmen askerlerin mahvedildiklerini gösterdiğini' söylüyor. Beruff, raporların gelişmeler ışığında yeniden incelenmesi gerektiğine dikkat çekerken ABD'nin verdiği zayıfın daha fazla olabileceğini belirtiyor.

İşgalde ölen sivilleri ABD kaynakları açıklamazken 25 bin sivilin öldüğünü İngiliz akademisyenleri açıklıyor.

İngiltere'deki Keele Üniversitesi'nde görev yapan akademisyenlerin Irak'taki sivil ölümlerine ilişkin hazırladığı rapor, ülkede son 2 senede 25 bini aşkın sivilin öldüğünü ortaya çıkardı. "Irak Ceset Sayımı" (IBC) adlı araştırma projesi çerçevesinde belirlenen rakamlara göre, Irak'ta hayatını kaybedenlerin yüzde 90'ının, ABD'li askerler tarafından katledildikleri belirtiliyor. Keele Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nde görev yapan Prof. John Sloboda araştırmaya ilişkin yaptığı açıklamada, "Irak'ta ölen her sivil, savaş açarken hesaba katılmayan birer kanıt ve unutulmuş birer acı gerçek niteliğindedir. Irak'taki ölümlere ilişkin yaptığımız araştırma, 2003 tarihinde başlayan işgalin her bir gününde ortalama 34 Iraklı'nın katledildiğini ortaya çıkardı" diyor. Tony Blair hükümetini ağır bir

dille eleştiren Sloboda, Londra yönetiminin Irak'taki ölümlere ilişkin hiçbir çalışması olmadığı konusuna da dikkat çekiyor.

25 bin ölümün dörtte birinin, işgalin ilk 6 haftasında yaşandığını vurgulayan Prof. Sloboda, 'koalisyon' güçlerinin bu ölümlerin 9,270'inde sorumluluk aldığını belirtiyor. Bu rakamın Irak'taki toplam ölümlerin sadece yüzde 37'sini kapsadığını ifade eden Sloboda, "Aslında bu oranın yüzde 98.5'inden ABD sorumludur" diyor. Irak'taki ölümlerin yüzde 11'inin halen "faili meçhul" olarak kaldığını ifade eden İngiliz profesör, ölümlerin yüzde 36'sının ise güvensizlik ortamından kaynaklandığını belirtiyor.

Saddam Hüseyin'in devrilmesinden sonra Irak'ta başlayan yağma, hırsızlık ve kaçırma olaylarından dolayı binlerce Iraklı'nın öldüğünü kaydeden Sloboda, ayrıca, körüklenen etnik çatışmalara da dikkat çekiyor.

ABD'nin ve AB üyesi "barış sever" bazı ülkelerin, demokrasi ve özgürlük getirdiği Irak'ta yaşananların sadece bir kısmı bu yukarıda açıklananlar.

Emperyalizmin vahşeti ve işgalin vahşet dolu günleri devam ediyor Irak'ta...

SÖZ VERDİKLERİNİZİ YAPIN

İçişleri Bakanı Özkan Murat, yeni muhaceret yasasının uygulamaya konması, kimi yerleşim yerlerinin su, yol, telefon gibi sorunlarının giderilmesi gibi konularda başarılı adımlar attıklarını belirterek, CTP-DP hükümetinin diğer

çalışanlara zarar vermektense, başka bir işe yaramayan paketlerin altına güler yüzle imza koyuyor.

CTP, halka Kıbrıs sorununu çözeceğini vaat etmişti, Euro-Taksimci politikalar ile, milliyetçi söylemler ile, TC'nin stratejik hesaplarına ortaklık ile, 20 Temmuz törenlerinde

hazırola geçişler ile, Kıbrıs sorununu çözmektense, adadaki bölünmüşlüğü kalıcılaşmasına hizmet ediyor.

CTP, demokratikleşme sözü vermişti, en basitinden şu anda memurlar hala daha siyasi partilere üye olamıyorlar, görev yapamıyorlar.

CTP, meydanların iradesi, canlılığı demişti, şu anda sendikaları, toplum örgütlerini susturmuş, sindirmiş ve kitle hareketini dibe indirmiştir.

Yol, su, elektrik götürmek ile, ne yazık ki "verdiği sözleri tutan hükümet" olunamıyor.

CTP önce hem genel seçimlerde, hem de Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde verdiği sözleri tutsun.

Ya da tutamayacağı sözleri verip de halkımızı aldatmasın.

CTP'nin emperyalizmi adadan kovmayı değil, onların varlığını perçinleyici siyaseti, verdiği büyük sözleri tutamayacağını en başından göstergesiydi.

Şu anda da pratik olarak bu sözleri tutamayacağını pratikte ispatlıyor.

Halkımız, yaşayarak, deneyimler kazanarak kimlerin halkın çıkarına, kimlerin emperyalistlerin yararına iş yaptıklarını çok daha net görmektedir/görmelidir.

NASIL DA CANLANDI EKONOMİ AMA!

KKTC'nin 2005'in ilk 5 ayının dış ticaret verileri ortaya çıktı.

KKTC, 2005'in ilk 5 ayında 445 milyon dolarlık ithalat yaparken, 38 milyon dolarlık da ihracat yaptı. İthalatta %48.3, ihracatta da %5.8'lik bir artış olduğu tespit edildi.

Toplam ithalatın %62.5'i TC'den, %22.6'sı AB ülkelerinden, %7.4'ü Uzakdoğu ülkelerinden yapıldı.

İhracat ise, %47.9'la TC'ye, %25'le AB ülkelerine, %18.1'le diğer Avrupa ülkelerine, %8 ile de Ortadoğu ülkelerine yapıldı.

İthal edilen mallarda da, ülkedeki inşaat sektörü "fırtınası" dolayısıyla 11 milyon dolarlık harcama ile çimento en büyük patlamayı yaparken, ihracatta ilk sırayı 18.9 milyon dolarlık ithalatiyla narenciye elde etti.

Ekonomi şimdi canlanmış mı oldu?

Verilere bakan okur, ekonomimizin nasıl da dışa bağı olduğunu (özellikle de TC'ye) ithalat-ihracat verilerinden anlayacaktır.

Bunun nedeni, CTP'nin dediği gibi izolasyonlar ve ambargolar mı?

CTP, ülkemizin hızlı hızlı gelişmesi için mi Kıbrıs sorunundan evvel bu izolasyonları

ve de ambargoları gündeminin birinci maddesine koydu?

Ambargolar kalktığında, izolasyonlar yok olduğunda, ülkemizin ekonomisi (dolayısıyla da iç işleri) dışa bağımlı olmaktan kurtulacak mı?

Kendi evimizin efendisi olabilecek miyiz?

Bakınız bugün Türkiye, kendi doğal kaynaklarını kullanarak kendi kendine yetebilecek olan

ender ülkelerden bir tanesi...

Üzerinde ambargo da yok, izolasyon da yok.

Ama ekonomisi de, siyaseti de dışa bağımlı!

Emperyalizmden kurtulmadığı sürece

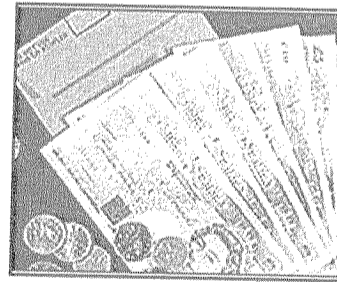
de bağımlı olmaya devam edecek.

Ülkesindeki insanlar açlıkla boğuşurken, üretilenlerden bir gıdım bile halka verilmeyecek.

Kıbrıs için de aynısı söz konusudur.

Ülkemizdeki emperyalist egemenliği yıkmadığımız sürece, ihracat, ithalatı ikiye katlasa bile, ekonomimiz kendine yeten, planlı ve halk için bir ekonomi olmayacaktır.

O yüzden, kimi çevreler "ekonomimiz canlanıyor, geliyor" diyerek zil takıp oynamaya başlamasınlar.

Parka

Ziya Çelik

AYRAN VAR MI AYRAN?

Temmuz ayı ne kadar sıcaktır değil mi?

Zaten küresel ısınma da var, yazlar daha bir işkence oluyor, vantilatörsüz ya da klimasız evde durmak mümkün değil.

19 Temmuz gecesini hatırlıyor musunuz?

Gecenin bir yarısı sıcaklığın içinde elektrikler gidiverdi.

Neden?

Milli duygulara çılgın önemler veren hükümetimiz, dağdaki bayrağın lambalarını yakıtı da ondan!

Bizim pervane susuverdi.

Dışarıda da zırnık rüzgar estiği yok!

Bayrağın ışıklarını açanlar evlere gelip de serinlememiz için bizlere üflemeceklerine göre,

Elin mahkum ter dökerek bekleyeceksin elektriklerin

gelmesini...

Şimdi CTP hükümeti çok iyi bir iş mi yapmış oldu dağdaki bayrağa elektrik vererek?

Bilmem kaç futbol sahası büyüklüğünde olduğuyla iftihar edilen o bayrağın lambalarının yakılmasıyla bizim kazancımız ne oldu?

Şahsen ben, bayrağa elektrik verildiğinde banyodaydım.

Elektrikler gidiverince, sövüp sayarak ve de nasıl yıkandığımı da bilemeyerek, saçma sapan bir halde banyodan çıkıverdim.

Kafamızı karanlıkta kapıya çarpıp, kaşımızı şişirince de tam oldu.

Mis gibi olduk.

Kulakta şampuan, kaşımızda şiş, ışıklandırılan şanlı bayrağımızı seyrettik balkondan...

İçim milli gururlarla doldu taştı.

"Helal olsun", dedim.

"Nasil yıkandığımızı da bilemedik, kaşı da patlattık ama olsun, 20 Temmuz bu kolay mı" dedim.

"Lefkoşa'nın elektrikleri de neymiş" dedim!

"Mühim olan ay ve de yıldızdan oluşan kahraman bayrağımızın

lambalarının yanması ve bunun Rum'un gözüne sokulmasıdır" dedim.

"Aslanım CTP" dedim!

"Ne varmış gecenin bir vakti ışiksiz, vantilatörsüz, karanlıkta kaldıysanız ey Lefkoşalılar" dedim!

"Kalp hastaları 40 derece sığağa dayansınlar, bugün milli gurur günümüz, sıcaktan ölürlerse de şehit olurlar" dedim.

İyi demiş miyim?

Lefkoşa halkına balkondan; "bayrak mı önemli insan mı" diye de sordum üstümde bornoz, kaşıma buz basarak.

Lefkoşalılar'ın cevap vermesine fırsat vermeden de cevabı patlattım!

"Tabii ki, "devletimizin" bayrağı daha önemlidir, siz kim oluyorsunuz ki ey halk" dedim!

Nasil, iyi cevap vermiş miyim?

Zamanında dağdaki bayrağı eleştirenler,

"Dağdaki Bayrağı Işıklandırma Derneği" türünden uyduruk derneklere veryansın edenler,

Şimdi hükümet oldular, bayrağın lambalarını yakıp memleketi elektriksiz bırakıyorlar.

Memleketteki elektrik potansiyeli

zaten belli.

Ayranımız yok içmeye, tahtirevanla gidiyoruz ışık saçmaya...

Yeri geldiğinde elektriksiz de kalınır, aç-susuz da yaşanır.

Ama sırf TC'nin ve de yavrusu KKTC'nin Rum'a hava basacağı diye, ırkçı temaları dağdaki bayrak üzerinden göndereceğim diye elektriksiz bırakılmaya karşı çıkarım!

Bana ne sizin çıkar dalaşlarınızdan!

Kıbrıs halkına ne faydası var bayraklarınızın, askerlerinizin?

İşin kötüsü de, bir zamanlar halkların kardeşliği sloganları atan CTP'nin Denktaşgilleri eleştirdiği şeyleri kendisinin yapması!

KKTC'ye dört eliyle sarılması...

Yaşatın bakalım KKTC'nizi!

Yakında dağlara ağaçlarla TC haritası çizersiniz, ağaç sulamak için suları da alırsınız elimizden...

Not: Gazete haftalık olduğu için yazı, gecikmiş bir yazı oldu. Ama yazılmayacak türden bir olay da değildi. Düşünüyorum da CTP bayrağı ışıklandırıldığında tansiyon vakaları için halka bedava tuzlu ayran dağıtsa bari... En azından ayranımız yok demeyiz!

İZOLASYONLAR KALKIYOR!

CTP'nin hükümete geldiğinden beri dilinden düşürmediği "izolasyonların kaldırılması" meselesinde, TC-KKTC (CTP) ittifakının istediği yönde gelişmeler gerçekleşiyor.

Hükümet olduğu günden beri izolasyonların kaldırılması, çözüme giden yolda ambargolardan vazgeçilmesi gibi haykırıışlar içinde olan CTP'ye bir destek de Azeriler'den geldi.

ABD Kongre Heyeti'nin geçtiğimiz aylarda Ercan Havaalanı'na

direkt iniş yapmasının peşine, TC'nin gardaşı, hatta fırsatını bulsa TC'nin "ikinci yavruvatanım" diyeceği

Azerbaycan da, KKTC'ye doğrudan uçuşlara başlayacağını açıkladı.

AB'liler her ne kadar "işgal altındaki havaalanı" falan deseler de, ABD-TC-İngiltere-KKTC biraderlerin (AB içindeki çatlıklara da dikkat edelim) "izolasyon kaldırma" politikasının kısmi ve zamana yayılmış bir politika olduğu, ve bazı sonuçlarının elde edildiğini görmek gerekli.

İyi de, izolasyonların kaldırılması ile Kıbrıs sorununa çözüm bulunabilecek mi?

Hükümet diyor ki çözüme giden yolda izolasyonlar kalkmalı, yabancı sermaye ülkeye "yatırım" yapmalı vs...

Buyurun, izolasyonlarınız da kalkıyor.

Uluslararası uçuşlar da artarak devam etme yolunda sinyaller veriyor.

Yabancı sermaye de zaten sizin

onları ülkeye davet etmenizi beklemiyor.

Peki bütün bunlar neye yarıyor?

Rum-Yunan burjuvazisi ile Kıbrıslı Türk-TC burjuvazisi arasındaki üstü

örtülü savaşa mı?

Yoksa Kıbrıs sorununun çözümüne mi?

Ada üzerinde askeri, üssü, dinleme istasyonu olan İngiliz, TC, Yunan, BM güçlerine mi?

Yoksa Kıbrıs halkının barış içinde, mutlu ve eşit yaşamasına mı?

Euro-TAKSİM'e mi, yoksa birleşik, bağımsız Kıbrıs'a mı?

Kararımızı verelim.

AH PAŞA VAH PAŞA

20 Temmuz'da adaya akın eden TC asker ve bürokrasinin kaymak tabakaları, Kıbrıs'ta birbirinden ilginç açıklamalara imza atmaya devam ediyorlar.

TC Donanma Kumandanı Oramiral Yener Karahanoğlu, Türkiye'nin Kıbrıs Cumhuriyeti gibi olmaması koşuluyla bir çözümü desteklediklerini söyledi.

TC'nin işgal sırasında uçaklardan Rumlar için attığı bildiriye 74'ü yaşayanlar çok iyi hatırlayacaklardır.

Yenidüzen de bu bildiriye 20 Temmuz'da manşetten verdi.

Ne diyordu bildiride?

"Kıbrıs Rumları, biz kan dökmeyi katiyen istemiyoruz. Sizleri dost bildik. Yine de dost bileceğiz. Biz adayı, sizi

kandıranlardan ve kana bulayanlardan temizlemeye geldik. Güzel adanda yine asırlarca kardeş bildiğin Kıbrıs Türkü ile huzur içinde

yaşayacaksınız. Biz bunu sağladıktan sonra Türkiye'ye döneceğiz. Biz toprak değil, sulh, adalet ve kardeşlik istiyoruz"

Hey gidi hey...

Bizim Paşa, buraya bozulan KC'yi yeniden tesis edip gitmek için geldiklerini unutmuş olacak ki, KC gibi olmayacak bir çözüm istediklerini söylüyor.

Hoş, KC gibi bir çözümün de ne kadar yaşayacağı da görüldü ama, gene de TC paşası

süreçleri birbirine mi karıştırdı, yoksa Annan Planı adı altında Euro-Taksim'e bir gönderme mi yaptı takdir sizin...

Şirketler Büyürken İşsizler Ordusu da Büyüyor

Dünyanın önde gelen bilgisayar tekellerinden Hewlett-Packard (HP) azami kârlarını korumak ve dünyada diğer bilgisayar tekelleri ile rekabette üstün gelmek için 14,500 kişinin işine son vereceğini açıkladı.

Bilindiği gibi HP 2002 yılında dünyanın bir başka önde gelen bilgisayar şirketi olan Compaq ile birleşerek dünya bilgisayar sektöründe ön sıralarda yerini almıştı. Compaq ve HP birleşmesi

19 milyar dolara mal olmuştu. Bu birleşmenin ardından şirketin birçok alanlarında çalışanlar işlerinden durdurulmuştu.

Mayıs 2005'te HP firmasının yazıcı kanadında 2,000 kişi işten durduruldu. Ancak HP yöneticileri şirketin kârlılığını daha da artırmak için açıkladılar. Şirketin kârlılığı emeğin üretkenliğini artırarak değil mevcut çalışanların sayısını azaltarak ve işleri de geriye

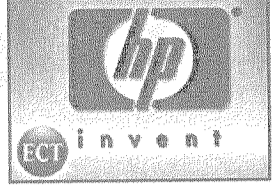
kalanların sırtına yükleyerek artıracağı açıkça görülüyor.

HP Genel Müdürü Mark Hurd yaptığı açıklamada 14,500 çalışanın daha işten durdurulacağını açıkladı.

HP firmasının birçok ülkede fabrikaları ve merkezleri bulunmaktadır. Ancak firma şirketin ABD merkezlerinde uzun yıllar çalışanlara gönüllü erken emeklilik sunacağını açıkladı. Geriye

kalanlara ise yerel yasalar çerçevesinde tazminat vereceğini açıkladı. Bu açıklama özellikle de Uzak Doğu ülkelerinde HP fabrikalarında çalışanların zırmık dahi alamayacağı anlamına geliyor.

Bilgisayar şirketleri büyüyor, azami kârlar uğruna ise işçiler kapı dışarı ediliyor.

Türkiye'de Özelleştirmeye Karşı Eylemler Artıyor

Türk Telekom'un özelleştirilmesine karşı eyleme geçen Telekom çalışanları tüm Türkiye'de eylemler yaptı. Özelleştirme ihalesi iptal edilene kadar eylemlerin süreceğini bildiren emekçiler Recep Tayyip Erdoğan'a "Bush'la görüşüğün kırmızı hattı bile keseriz" uyarısında bulundu.

Telekom çalışanlarının ülke genelinde yaptığı işi bırakma eylemine katılımın yüzde yüz oranında gerçekleştiği bildirildi.

İstanbul'da:
İstanbul'un Avrupa ve Anadolu yakalarında yürüyüşler düzenlendi. Avrupa Yakası'nda Mecidiyeköy'de toplanan Telekom çalışanları, Gayrettepe'ye yürüdü. Burada toplanan binlerce çalışan "Yan gelip yatmıyoruz, vatani satmıyoruz", "Oger, İşkaya defol bu kurum bizim", "İşçi memur el ele genel greve", "IMF uşağı hükümet istifa" sloganlarını attılar. Anadolu Yakası Telekom

çalışanları da Acıbadem Köprüsü ve Küçük Çamlıca ışıkları olmak üzere iki koldan İl Müdürlüğü'ne yürüdü. "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek", "Yan gelip yatmıyoruz vatani satmıyoruz" sloganlarıyla Telekom çalışanları yürüyüş yaptılar.

İzmir'de:
Telekom çalışanlarının İzmir'deki eylemi coşkulu geçti. Konak, Karşıyaka, Çiğli ve Çiğli'ye bağlı müdürlüklerde işi bırakmanın yanı sıra basın açıklamaları yapıldı.

Konak'taki eylemde konuşan İşyeri Temsilcisi Yavuz Dünder'in ardından konuşan Haber-İş İzmir Şube Başkanı Kemal İlçioğlu, Telekom'daki 25 bin çalışanın işsiz kalacağını ya da diğer kurumlara aktarılacağını belirterek, "Yabancı sermayeye kemiksiz et sunmak istiyorlar. Tüm çalışmalarının bunun üzerine" dedi. Başbakan Erdoğan'ın "Hiç kimse işinden olmayacak"

açıklaması ile ilgili olarak da "Başbakana inanmıyoruz. İş güvencemiz birilerinin iki dudağının arasında değil örgütlülüğümüzdedir" diyen İlçioğlu, "Bu sadece bir uyarıdır. Önümüzdeki günlerde daha radikal eylem kararları alacağız" diye konuştu.

Diğer Bölgelerde:

Diyarbakır, Maraş, Van, Elazığ, Bingöl, Adıyaman, Antep ve Tunceli'de işi bırakan işçi ve emekçiler eylemler yaptılar. Bartın'da yarım gün işi bırakan işçi ve memurlara idare baskısı protesto edildi. Bursa'da yarım günlük işi bırakma eyleminin ardından Osmangazi PTT Başmüdürlüğü önünde toplanan Telekom çalışanları hükümeti protesto etti.

Telekom çalışanları Adana, Kayseri, Sinop, Denizli, Akhisar ve Salihli'de de çalışanlar işi bıraktı. Mersin'de Akdeniz Telekom

Müdürlüğü önünde, Lüleburgaz'da Babaeski Telekom Müdürlüğü'nde işi bırakma eylemleri yapıldı.

Eskişehir'de de işi bırakan Telekom çalışanları, halka el ilanları dağıtarak dayanışma çağrısında bulundular. Ardından Vardar İş Merkezi önünde eylem yaptılar.

Türk Telekom çalışanlarının eylemlerine Ankara'dan Tüm Bel-Sen üyesi belediye işçileri, Petrol-İş üyesi Petkim ve TÜPRAŞ işçileri de işi bırakarak eyleme katıldılar.

Eylemlere KESK ve Türk-İş'e bağlı sendikaların yanısıra bazı siyasi partiler ve sivil toplum örgütleri de destek verdi.

Dünyanın En Zengin Ülkesinde Açlık

Açlığın sadece geri bırakılmış ülkelerde olduğunu düşünenler yanılıyor.

ABD'de California Üniversitesi'nin yaptığı araştırmalar geçtiğimiz günlerde açıklandı. Üniversitenin Sağlık Uygulamaları Araştırma Merkezi'nin Haziran ayında açıkladığı rapora göre ABD'nin en zengin eyaletlerinden biri olan California'da yoksulluk ve açlık artıyor. Özellikle tarım sektöründe çalışanlar açlık ve yoksullukla boğuşuyor.

San Joaquin bölgesinin yılda 1.3 milyar dolar tarım üretimi yaptığı ve California eyaletinin altıncı büyük tarım üretimine sahip olmasına rağmen bu açlık ve yoksulluk artıyor.

2003 verilerini 2005 yılındaki araştırmaları ile birleştiren üniversite araştırmacıları California'da 2.9 milyon yetişkin kişinin ne kendilerini ne de ailelerini besleyemez durumda olduklarını açıkladılar. Bu yetişkin kişilerin her birinin bir çocuğu olduğu kabul edilirse 6 milyon insan açlık ve yoksullukla boğuşuyor.

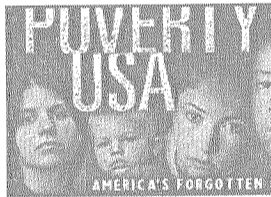
Bu insanlar çalıştıkları halde gelirleri yaşam sınırının çok altında olduğundan aç ve yoksulluk içinde çırpınıyorlar. San Joaquin bölgesinde her on kişiden biri devamlı olarak kendine yiyecek sağlayamayacak durumda ve bu durum 2001 yılından beridir değişmeden devam ediyor. Veriler o kadar korkunçtur ki ABD'de yaşamın güllük gülistanlık

olduğunu söylemek gülünç olur. San Joaquin bölgesinde insanların yüzde 18'i federal hükümetin belirlediği yoksulluk seviyesinin altında yaşamlarını sürdürmek zorundadır.

California eyaleti bu kadar zengin iken neden bu yoksulluk vardır? Bu bölge eyaletin en büyük kiraz üretim yeri. 2003 yılında 98 milyon dolarlık kiraz sattı. 143 milyon dolar değerinde ceviz ve ayrelli (kuşkonmaz) sattı. Yine de 6 milyon insan açlık ve yoksullukla boğuşuyor.

California'da pahalılık her gün artarken işçilerin ücretleri ise yerinde sayıyor. İşçilerin yiyecek için harcanacak gelirlerinde ise gerileme oluyor. Açlık ve Acil Durumlar için Yiyecek Bankası müdürü Julie Ellis durumu şöyle özetliyor: "Ev kirası, elektrik ve su için ayda 800 dolar verdikten sonra yiyecek için elinde birşey kalmıyor".

Tüm bu bulgular tarım üretiminden elde edilen gelirlerin birkaç kişi ve şirket sahiplerinin cebini doldurduğu milyonlarca tarım işçisinin ise açlıkla boğuşmak zorunda kaldığını gösteriyor. San Joaquin'deki tarım işçilerinin durumu tarımla uğraşan diğer geri bırakılmış ülkelerin işçileri ile aynı durumdadır. Metropollerdeki WalMart, Tesco vs. gibi yiyecek tekellerin kârları artarken tarım işçileri ise daha da açlığa itiliyor.

Doğru Söyleyeni Dokuz Köyden Kovmaya Çalışıyorlar

Dünyanın önde gelen bilim adamları, iklim uzmanlarının mali kayıtlarını ve araştırma raporlarını görmeyi talep eden Amerikalı bir kongre üyesine sert çıktı.

ABD'nin petrol yataklarının yoğun olduğu Teksas eyaletinden Cumhuriyetçi Partili Kongre üyesi ve kongrenin Enerji ve Ticaret Komitesi'nin başkanı Joe Barton, küresel ısınma üzerine araştırma yapan üç bilim adamının kariyerlerinin başından bu yana aldıkları mali fonların dökümü yanında kullandıkları bilgisayar kodları ve verilerin de listesini istedi.

Kongre üyesi Joe Barton, uzmanların iklim tarihi üzerine yaptığı ve küresel ısınmaya ilişkin son anlayışın temelinde yatan bir araştırmanın akılları karıştırdığını iddia etti. Petrol şirketlerinin küresel ısınmayı durdurmaya karşı gelişen hareketi frenlemek için harekete geçtiği ve bu amaçla da finanse ettikleri kongre üyelerini devreye koydukları gelen haberler arasında.

Çevre uzmanları Barton'un taleplerine tepki göstererek, iklim bilimini anlamaya çalışmaktan çok, Barton'un kendi görüşleriyle çelişen sonuçlara varan uzmanları rahatsız etmekle ilgilendiğini söylediler.

Tartışmanın odağında, doksanlı yılların sonunda yayımlanan bir çift araştırma var. Araştırmalarda son 10-20 yılda, havanın geçen bin yıl içindeki en sıcak seviyeye ulaştığı görüşü savunuluyor. İlk kez 1998 yılında Nature dergisinde yayımlanan araştırmayı Michael Mann, Ray Bradley ve Malcolm Hughes hazırladı. Yirminci yüzyılda sıcaklıkların ani çıkışını gösteren ve bu araştırmalarda kullanılan grafik, küresel ısınmanın sembolüne dönüşmüş durumda. Grafikte kullanılan diyagram hokey sopasına benzetiliyor. Kuzey yarımkürenin sıcaklık değişimlerinin değerlendirildiği bu grafik, ısınmanın insan faaliyetlerinden kaynaklandığını doğrulamaktadır. Ancak küresel ısınmanın durdurulması için gerekli önlemlerin alınması petrol tekelleri ile bazı şirketlerin kârlarını azaltacağından bu şirketler mevcut verilere karşı savaş başlattılar.

Saldırıların merkezindeki üç araştırmacıdan biri, Ray Bradley, Joe Barton'un söz konusu taleplerini, "bir sonraki iklim değişikliği raporunu 2007 yılında yayımlamaya hazırlanan IPCC'nin itibarını zedeleme çabası" olarak yorumladı.

"Tüm dünya işçilerinin kavgasının yanındadır Kıbrıs işçileri, proletaryası. Ve birlikte verebilecekleri bu kavga, onları zafere götürecektir."

Sayfa 4'den Devam...

konuyu açmamız lazım ama sonuçta bir yer varır hepsi. Evet, Kıbrıs Türkü'nün elindeki herşey özelleştirilerek koparılıp alınacaktır. Ve son olarak şunu söylemek gerekirse, ülke yangın yerine döndü. Birileri hükümete gelerek iktidar olmadı. Sadece bu konuda izleyicidirler.

Uygulamalara, yapılması istenen uygulamalara yardımcıdır. Başka bir katkısı yoktur.

KSG: Peki, geçirilen bu yeni muhaceret yasası gerçek bir çözüm olabilir mi?

Ertaç İçemen: Hayır, dediğim gibi yani muhaceret yasasıyla getirileni anlattım. Bir noktada nüfus yapısını değiştirecek kadar ileri giden veyahut burda kaçak gibi görünen insanları vatandaş yapmaya yönelik bir yasa konumuna düştür ve ta baştan beri söylediğim gibi böyle bir yasaya da ihtiyaç yoktur. Var olan muhaceret yasaları bu giriş-çıkışları denetim altına almaya yeterliydi.

KSG: Hem Kuzey'de hem Güney'de burjuvazi kaçak işçileri işçilerin ücretini düşürmek, yani yaşam standardını düşürmek ve aynı zamanda çalışma şartları daha kötü kılmak için kullanıyor. Bunu becerme nedenleri esas olarak bu işçilerin Kıbrıs sendikalarında örgütlenmemesidir. Bu işçileri örgütlemek, onların burjuvazi tarafından sınıf kardeşlerine karşı kullanılmalarını böylece engellemek için sendikanızın ve diğer sendikaların bir çabası var mıdır?

Ertaç İçemen: Dünyanın her yerinde insanları milliyetlerine göre ayırıp, sonra bunları ucuz emek olarak kullanmak yaygın bir uygulama haline döndü. Kıbrıs'ta da benzerini yaşıyoruz evet bu Türkiye'den geldi. Bu yüzden daha ucuz bir emektir, Kıbrıslı değildir deyip bu emek sömürülüyor. Aynı şekilde Güney'de de evet bunlar Kıbrıslı Türk'türler. Bu yüzden daha ucuza kullanabilmeliyiz şeklinde yaklaşım bir politika haline getiriyorlar. Yabancıları ucuz emek olarak gören sermaye, alabildiğine de yabancı emeği kullanmaya çalışıyor. Kar payını artırmakla ilgili. Yalnız, Kuzey'deki kaçak iş gücünü değerlendirirken, şunu da göz ardı etmemek lazım. Acaba ihtiyaç oranında mı bir işgücü Kıbrıs'a geliyor yoksa nüfus yapısını değiştirmeyi amaçlayan bir politikanın parçası olarak mı? Böyle bir nüfus kayması var. Ve bu gelen nüfusun ne kadar çalışmaya

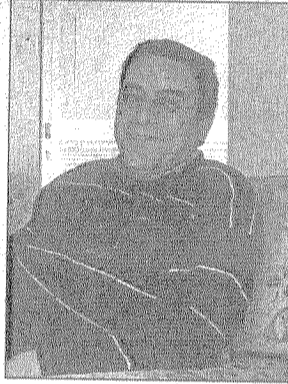
hayatında kaçak işçi olarak görülüyor? Birçoğu işsiz herhalde. Kaçak olarak giren işgücünü örgütlemek de yine çok zor bir olay, çünkü coğrafya çok yakın. Türkiye ile Kıbrıs çok yakın. Mevsimlik iş için gelip dönenler de var. Bir de geldikleri ülkede sendika ile ancak başlarının belaya gireceğini düşünen işçi yapısı var, Türkiye'den gelip. Öncelikle örgütlenmeye karşı bir zihniyet. Akabinde zaten örgütlenemeyecek kadar kısa sürede iş değiştiren, hatta coğrafya değiştiren insanlar önümüzde. Buna rağmen birşey yapılmamalı mı? Hayır yapılmalı. Evet, bu insanları gidip bu konuda aydınlatmak gerekir. Yayınla olsun, sözlü propagandayla olsun, bu çalışanların haklarını alabilmelerini sağlamamız lazım.

Yalnız tekrar söyleyeyim, bu ayrımı yaptıktan sonra. Yani gerçekten çalışmaya gelip ihtiyaç duyulan işgücü olduğu tespit edilen ve örgütlülüğün onları hem ücret hem de refah düzeyi olarak bir yere getirebileceğini anlatabilmekten geçer. Yolu bu. Bunun dışında, genelde konuşacak olursak, yani Güney'de çalışan Kıbrıslı Türkleri de düşünecek olursak, onlarda örgütlenme pek problem değil. Birçoğu sendikalarda örgütleniyor. Ancak, var olan sendikaların, onların haklarını korumada yetersiz ve zayıf kaldığını gözleyebiliyoruz. Elbette ki adı sendika olunca muhakkak sınıf sendikacılığına yönelmiş bir sendika olarak algılamamız doğru olmaz. Yani her sendika bir sınıfın sendikası değildir. Sendikalar da kimi zaman, ki sermayenin örgütlediği sendikalar da mevcutken, kimi zaman da örgütlenmiş sendikalar sermayeyle içli dışlı oluyor ve bu çalışmaya aleyhine tezahül ediyor. Yani ne oluyor? Onların bu şovenist temeldeki ayrımlarına onlar da yardımcı oluyor. Ve işverene milliyetinden dolayı Kıbrıslı Türk'ün emeğinin korunmasında daha zayıf davranıyorlar, daha çekingen davranıyorlar. Bu da Kıbrıslı Türk emekçinin, Güney'de çalışan Kıbrıslı Türk emekçinin kendi emeğini kurtaramaması, karşılığını alamamasını getirir.

KSG: Yani bir taraftan aslında bu muhaceret yasasını düşündüğümüz zaman, sizin söylediğiniz gibi kontrol edilip işçiler, gerçekten işlemek için buraya gelip de insanların

vatandaş olması, burada oturma izni, çalışma izni alması, bir yandan sendikacılığı da geliştirecek. Onların örgütlenmesini de geliştirecek. Çünkü şu anda sendikalara girip örgütlenememelerinin sebebi, vatandaş olmayışları veya en azından yasal olmamaları. Kaçak olmalarıdır.

Ertaç İçemen: Evet, o yönden değerlendiresek aslında karşımıza şu soru çıkar. Yani vatandaş olanlar, hatta sonradan değil, bu ülkede doğup büyümüş, emekçi olan, sanayide çalışan veya tarlada çalışan insanlar örgütleniyor mu? Hayır. Vatandaş olmaları onların örgütlenebileceğini getirmiyor. Muhaceret yasası, vatandaşlık

yolunu açarken, ısrarla şunu söylemeye çalışıyorum. Sadece ülkedeki nüfus yapısını değiştirmeye yönelik bir çabadır. Onların örgütlü olmalarını sağlamak için olan bir girişim değildir. Yani, vatandaş olduktan sonra örgütlenmeleri daha mı kolay? Hayır değildir. İşte verdiğim örnek gibi

vatandaş olanlar da örgütlenemiyor. Sermaye bunun karşısında büyük bir direnç gösteriyor örgütlenmemeleri için. Bir noktada yasalar buna elveriyor. Ama yasaların, örgütlenmemeleri için çıkan yasaların önünde sendikaların da mücadele vermesine engel değildir. Mücadele verilememesinin nedeni, sendikaların da güçsüz kılınmasıdır ülkemizde. Kaldı ki bugünlerde çok daha büyük bir karşı koyuşla karşılaştık. Neler oluyor? Ki bu bütün dünyada böyle ve bize de yansımaları vardır. Örneğin sendikaların kapısına kilit vurulmaya çalışıldı. Bunu nasıl yaptılar? Son yapılan protokole koydukları bir maddeyle bunu ön plana çıkarmaya çalıştılar. Bu madde yetkili sendika tayin etmeyi kamu çalışanları içerisinde. Kamu çalışanları içerisinde yetkili sendika tayin etmeye kalkmak, diğer sendikaların, yeterince üyesi olmayan sendikaların kapısına kilit vurmaya getiriyordu. Peki bu işçi kesiminde daha mı değişik? Hayır aynı şekildedir. İşçi kesiminde de belirli sendikaların dışında kimsenin, hiçbir sendikanın Maliye Bakanlığı'yla veyahut var olan hükümetin herhangi bir organıyla temas edememesini sağlayacak yasalar. Böylece, 3-4 sendika, yani "benden olan sendikalarla ben gereğini yaparım" zihniyetiyle diğer sendikaları aciz ve

kapılmaya mahkum duruma getirmeye çalışıyorlar. Bu sendikalara olan saldırı elbet bu 3-4 büyük ve yetkiliymiş diyen sendikaları kurtarıyor mu? Hayır onları da kurtarmıyor. İzliyoruz. O sendikalarda da büyük bir yıpranma var. Bu üye bazında olmayabilir, bu fiziki anlamda olmayabilir ama kamuoyunun güveni kalmıyor. Yani sivil toplum örgütü olarak daha önce söyledikleri kaale alınan, söyledikleri bir kez daha düşünülen sendikaları bugün öyle bir yıpranma sürecine koymuşlardır ki, artık o güven olayı ortadan kalkmıştır. Kamuoyunun bu büyük sendikalara olan güveni ortadan kalkmıştır. İstenecek buydu. Genelde tüm sivil toplum örgütleri ama özelde sendikaların bu ülkede ki bu genelde dünya üzerinde bugünlerde böyle olmakla beraber- bu ülkede sendikaların etkisizleştirilmesi ve sessizleştirilmesi sağlanmaya çalışılıyor. Elbette ki sendikalar da bu konuda tekrar oturup şapkayı önlerine koyup düşünmeleri gerekecektir. Ne yapabiliriz, nasıl bu mücadeleye tekrar katkı koyabiliriz, veyahut bir sendika olarak hayatımızı sürdürebiliriz diye.

KSG: Hükümetin bu alandaki yaklaşımı işçilerin birliği ve böylece kurtuluşu açısından ne anlama gelmektedir ve nasıl yenilgiye uğratılabilir?

Ertaç İçemen: Bu sorunu Kıbrıs'a özel olarak indirgemekle tam bir cevap veremeyiz. Genelde emperyalizmin çalışan kesimlere karşı saldırısı bitmemiştir. Bu konudaki kavga sürmektedir. İşçi sınıfının sınıfsal kavgası devam etmektedir. Bu anlamda Kıbrıs'ı özel olarak ayırmak yanlış olur. Tüm dünya işçilerinin kavgasının yanındadır Kıbrıs işçileri, proletaryası. Ve birlikte verebilecekleri bu kavga, onları zafere götürecektir. Ve elbette ki konumu ne olursa olsun, örgütlenme şekli ne olursa olsun, devlet düzeyinde veyahut değişik isimlerde örgütlenmiş sermaye bu konuda karşı koyuşunu devam ettirecektir. Proletaryanın birgün zafere ulaşması onların korkulu rüyasıdır. Bu konuda ellerinden geleni yapacaklardır. Proletaryanın örgütlülüğünü bozmak, onların mücadelesini kırmak için onlar da bu savaşı verecektir. Burjuvazi bu savaşta yer alacaktır. Yani, çünkü o soru öyle bir Kıbrıs havası ama değil. Tüm dünya proletaryasının bir kavgasıydı, o yüzden o şekilde cevap verdim.

Görüş
Ali Yalçınay

Birleşik Cephe Siyasetimize Destek Vermeyen Yoldaşların Tezleri Üzerine....

Merhabalar...

Günümüz mücadelesinde yer alan birçok yoldaş örgüt veya kuruluş vardır. Gerek ülkemizde, gerek diğer ülkelerde ve dünyanın her bir bölgesinde...

Emperyalizme karşı direnen, faşizme karşı en şiddetli mücadeleyi veren birçok yoldaşımız vardır. Sınıfsız toplumu kendine hedef olarak koymuş ideolojik duruş olarak kendine işçi sınıfı bilimini benimsediğini söyleyen birçok yoldaşımız vardır. Fakat ortada bir sorun mevcuttur bence...

Nedir bu sorun?

Neden bu kadar dağınık ve bölünmüş bir şekilde hareket ediyor bu yoldaşlarımız ve neden birleşik cephe siyasetinin gerekliliğini bir türlü kavrayamıyorlar?

"Birleşik Cephe" siyasetinin gerekliliğini neden sonuç ilişkilerine dayalı olarak daha önceki sayılarımızda da mercek altına alıp detaylı bir şekilde sizleri bilgilendirmiştik. Bu siyasetin kökeni Stalin yoldaş döneminde Bolşevik Parti'nin Komintern'in aldığı kararlar çerçevesinde uygulanması için alınan kararlar esasındadır ve Bolşevizm'in tüm ideolojik gerekçelerini kendi mekanizması içinde barındırır. Ayrıca Bulgaristan İşçi Partisi tarafından da Dimitrov yoldaş önderliğinde uygulanış bir siyasettir.

"Birleşik Cephe" siyasetimiz konusunda bizlere yoldaşlarımızın sundukları birçok itiraz vardır. Genelde yapılan itirazların bazılarını elimden geldiğince kaleme alıp cevaplamaya çalışacağım...

İtiraz 1: "Komünistler için birleşik cephe siyaseti sloganvari bir söylem olup bir manevra kabiliyetidir!"

Şimdi biraz düşünelim bakalım...

Öncelikle burada manevra kabiliyetinden kastın ne olduğunu incelemek lazım. Eğer kastedilen manevra kabiliyeti "Birleşik Cephe siyaseti ile başlayıp reformist siyasetlere doğru yönelmekse" bu zaten gerçekten sınıf bilimini almış bir parti için olanaksızdır ve gerçek dışıdır. Eskiyen veya çağ dışı kalmış bir siyaset olarak değerlendirenler de vardır belki de bu siyaseti...

Onlar için de cevabımız vardır. Birleşik Cephe siyaseti Marksist ideolojik kökeni ile tarihin her sayfasına dair kendini yeni tutmayı

başaran ve güncelleyebilen yegane siyasettir. Bu yüzden "zamanı geçti, uygulanamaz!" itirazları ancak ve ancak safsatadan ibarettir.

Hani şimdi kimse yanlış anlamasın. Siyasetten fazla anlayan birisi olduğumu iddia etmiyorum ama halkın içinden çıkmış bir köşe yazarıyım. Ama en azından şu kadarını düşünebiliyorum. Eğer ki bizim "birleşik cephe" siyasetimiz size göre bir manevra ise, aramıza katılın ve eğer başarabilerseniz buyurun hadi bizleri teşhir edin...

Bizler birleşik cepheyi günlük bir siyaset olsun veya can sıkıntısından veya farklı bir görünüm almış değişik bir parti olalım diye savunmuyoruz...

Öncü ve örgütlü bir müfreze bir parti olarak birleşik cephe siyasetini savunmamızın temel nedeni işçi sınıfının sermayeye karşı ortak mücadelesi ve tüm devrimci kitlelere hitap eden güçlerin aynı cephede yer alması ve ortak hareket etmesi içindir...

Gerekli olan, şart olan sınıf bilinci ile ortak cephede yani birleşik cephede mücadele etmektir

diye nitelendirdiğimiz siyasetin sebebi budur ve "slogan veya manevra" diye nitelendirmek ise tamamen bir laf cambazlığından ibaret olup gerçekleri görmezden gelmek demektir...

İtiraz 2: "Komünistler bize saldırıyor, her yerde talimat vererek diktatörce davranmak istiyorlar!"

Şimdi bu itiraz da çok ilginç bir itirazdır doğrusu...

Hani bu itiraz üzerinde biraz da esprili bir şekilde cevabıma girmek istiyorum...

Sol elimi alır başıma koyar tatlı tatlı kaşınarak bu itiraza şöyle bir cevap veririm doğrusu...

Biz bugüne kadar emperyalizme karşı, faşizme karşı, sermaye sınıfının yarattığı devlet örgütlenmelerine karşı devrimci mücadele içerisinde olan bugüne kadar çeşitli görüş alış verişlerimiz olmuştur. Desteğimizi her zaman ortaya koyduk, koymaya da devam ediyoruz. Yalnız şunu belirtmeden geçemeyeceğim. İşçi sınıfı bilimini körelten, değiştirmek isteyen veya devrimci güçler arasında bölünmüşlük yaratmak isteyen yoldaşlar da varsa eğer yani proletaryanın kurtuluşunu değil de başka davalara hizmet etmekse eğer bu noktada da yapıcı eleştirimizi ortaya koyarız ve yapıcı şekilde bilincimizi ve siyasetimizi savunuruz. Bu işçi sınıfının ve halkımızın öz ve öz menfaati içindir. Talimat ve diktatörlük meselesi ise çok daha ilginç ama ona da bir cevabımız elbet vardır. Biz şunu savunuyoruz: Biz kendi bilincimizin doğru olduğuna

inanıyor, teorik ve pratik duruşumuzun yapıcılığına ve tutarlılığına inanıyor ve bildiğimiz yolda yürüyor ve sizlere de bu yolun doğruluğunu göstermeye çalışıyoruz. Eğer ki biz "diktatörce" davranıyorsak buyurun şunu yapalım: Hem sizin hem de bizim tekliflerimizi işçilere sunalım, hepsini tüm işçilerimizle tartışalım ve davamız için en iyi ve en yararlı siyaset gene "birleşik cephe" siyaseti olacaktır. Bunun sebebi Marksizm'i temel alan bilincin ve yol gösterici mekanizmanın tarzı ile bütünleşmiş en doğru duruş yine birleşik cephe siyasetidir. Bunü bilimsel alanda kanıtlamak bizim için her zaman mümkündür çünkü temeli bilimselliğe yani işçi sınıfı bilimine dayalıdır.

İdeolojimiz, sınıf bilincimiz ve pratiğimiz ortadadır, kapımız da herkese ardına kadar açıktır. Yeter ki "sekte" veya "sapma" noktalardan uzak duralım...

İtiraz 3: "Farklı bir siyasi programı savundukları için komünistlerle birleşik cephe siyaseti kuramayız. Ayrıca eğer komünistlerle birleşik cephe siyasetini kurarsak, küçük burjuvalar ürkecek ve sağ partilere kayacak!"

Bu itiraza da sık sık rastlıyoruz genelde...

Bizim devrimci programımız ile farklı bir

program içerisindeyseniz, o zaman nasıl olur da burjuva partiler ile veya sapma veya sekte konumda olan partiler ile koalisyon yapıyorsunuz?

Kısacası mantık bunun neresinde?

Küçük burjuva konusuna gelince...

Öncelikle şunu kafamızda iyice bir sorgulamamız lazımdır. Küçük-burjuvalar devrimci midir yoksa tamamen burjuvaziden yana mıdır?

Hem dünün hem de bugünün karşı-devrimci hain Troçkistler'i hep şu görüşü savunan taraf oldu.

"Küçük burjuvalar burjuvaziden yanadır, burjuvaları cezalandırırken onları da cezalandırmak gerekir, küçük burjuvaları içimize almayalım!"

Troçkizm gericiliğinin en basit ve Marksizm'den uzak en belirgin örneği işte buradadır. Küçük-burjuvalar da elbette ki çeşitli koşullarda devrimcileşir ve burjuvaziye karşı işçi sınıfı önderliğinde hareket eder.

Her çağda ve her alanda Troçkizm'in bu ideolojik sapma duruşlarının bugüne özel sapkınlığını başka bir yazımızda ele alır enine boyuna tartışırız ve teşhir ederiz ama şimdi konuyu daha fazla uzatmadan cevaplandırmak istiyorum.

Birleşik cephe küçük tüccarlar, köylüler emekçileri ve küçük-burjuva aydınları tehdit eden bir siyasi mekanizma değildir...

Tam tersine birleşik cephe

siyaseti kan emici güçleri, mafyaları, mali kodamanları, büyük burjuvaları tehdit eder ve onlara karşı bir strateji belirler.

Bu yüzden ki proletaryanın yegane kurtuluş yoludur ve Marksist-Leninist duruşu ile Stalin yoldaşın gösterdiği ilkelere dayalı olarak hareket eder...

Çözüm ve kurtuluş kaçınılmaz olarak yine birleşik cephe...

İtiraz 4: "Komünistlerle birleşik cephe kurmak isteseydik mevcut iktidardaki duruşumuzu yarım bırakıp hükümeti gerici güçlere bırakacaktık, o yüzden birleşik cephe siyasetine gelmedik!"

Bu da çok enteresan bir itiraz olup, basit bir siyasi manevra içerikli bir siyasi söylemdir. Peki o zaman basit bir örnek verelim. Bugün "sosyalist" olduğunu iddia eden CTP, Kuzey'deki burjuva yapının hükümetinde midir? Evet. Peki "komünist" olduğunu iddia eden AKEL partisi Güney burjuva yapının hükümetinde midir? Evet. İngiltere'de "sosyalist" olduğunu iddia eden Blair in partisi hükümette midir? Evet. Peki bu partiler burjuva partiler ile koalisyon yapıyorlar mı? Ona da evet...

E peki bu ülkelerde burjuvaziye karşı, faşizme karşı bu, mevcut oligarşik yapılara karşı devrimci mücadele edebiliyorlar mı? Kesinlikle hayır...

Alın size çok basit bir örnek. Kısacası bazı kullanılan söylemlerde ve yapılan bu tür itirazlarda temel dayanak olmadığı için kullanılan söylemlerin de arkası boştur ve inandırıcı değildir...

Aslında bu itirazları daha da çoğaltmak mümkündür. Sonuçta bu itirazları gözden geçirirsek hepsinin de temel dayanağının oportünizmden ibaret olduğunu ve en küçük bir eleştiriye karşı ayakta durabilecek itirazlar olmadıklarını göreceğiz...

Bu bahanelerin aslında hiçbir gerçek değildir. Eğer ki öncü ve örgütlü müfreze bir örgüt sınıf bilincini tam alamamışsa, enternasyonal dayanışmayı, Leninist dayanışma geleneğini ve düzenini kavrayamamışsa sorunlar uzayıp gitmeye devam edecektir...

Şunu hiçbir zaman aklımızdan çıkartmamalıyız...

Proletarya hem ülkemiz çapında hem de uluslararası çapta birleşik cephenin gerekliliğini daha iyi kavramakta ve bu yönde eylem birliği ihtiyacı hissetmelidir ve edecektir...

Bunun bilincine tüm yoldaş örgütlerimiz erken zamanda varmalı ve bu siyasete olabildiğince devrimci politikalarla ve duruşlarıyla destek vermelidirler...

Tek çıkış yolu budur. Şimdilik bu kadar...

Her zaman söylediğim gibi...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

KIBRIS SORUNUNU
KIBRİSLİLER ÇÖZER,
AMA NASIL?

AKEL Özker Özgür'ü Partinin 80.yıl nişanı ile ödüllendirdi.

Aslında AKEL 80 yıllık bir parti değil. 1941 yılında kuruldu. Yani 64 yıllık bir parti. Peki neden 80. yılında olduğunu vurguluyor? Çünkü AKEL kendini 1926 yılında kurulan KKP (Kıbrıs Komünist Partisi)'nin devamı sayıyor.

AKEL aslında KKP'ye sahip çıkmakta haklı değildir.

KKP'nin şiarı sömürgeci boyunduruğa karşı her milliyetten Kıbrıs işçi sınıfı ve halkının birleşik cephesiydi.

AKEL ise Kıbrıs Rumları arasındaki ikiliği gidermek (yani Enosisçiler ile bağımsızlıkçılar arasındaki ikilemi ortadan kaldırmak) amacını gütmektedir.

AKEL süreç içinde KKP'nin devrimci komünist çizgisini terk etmiş, işçi sınıfının temsilcisi, ayrı bir güç odağı haline gelmek yerine, sürekli farklı emperyalist güç odaklarının etkisi altında ve burjuva politikaların peşinde çalkalanmıştır.

Bugün Kıbrıs'ta KKP'nin onurlu komünist çizgisini temsil eden bir tek sol hareket vardır, o da Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'dir.

KSP'nin şiarı da tıpkı KKP gibi "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe"dir.

KSP emperyalist güçlerin Kıbrıs sorununun yaratıcısı olduklarını ve hiçbir ulusal sorunu çözemedikleri gibi bu sorunu da çözemeyeceklerini, bu sorunu ancak işçi sınıfı önderliğindeki çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkının ortak mücadelesinin çözebileceğini söylemektedir.

KSP artık mücadele platformlarının ulusal çizgilerle, Türk ya da Rum diye ayrılması politikalarının terk edilmesini, Türk, Rum tüm emekçilerin ortak platformlarda örgütlenmelerini ve aynı cephede emperyalizme karşı savaşmalarını önermektedir.

AKEL'in 80. yıl madalyasını aldığı törende yaptığı konuşmada Özker Hoca şu tespitlerde bulundu:

"... Bunca deneyimden sonra anlamış olmalıyız ki Zürih, Londra, Brüksel ve Washington derdimize derman olamazlar. Çözüm Lefkoşa'dadır.

Biz Kıbrıslılar, Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar Lefkoşa'da oturacağız ve Kıbrıs'ın tümü ile ayrı ayrı toplumlarımızı gözeterek Kıbrıslı çözümleri birlikte üreteceğiz."

Hoca'nın bu söylemi BKP ve hatta YKP çevrelerinde de var. Kıbrıs sorununu Kıbrıslılar çözecek!

Bu hedef içi doldurulmadığı sürece soyut bir iyi niyet ifadesinden öteye gitmemektedir.

Kıbrıslılar bu ismi nasıl çözecek? 700bin kişi bir mecliste oturup karar mı alacağız?

Hangi Kıbrıslılar çözecek? Sermayedarlar mı, mal mülk sahipleri mi, işçiler emekçiler mi?

Bu soruların içini doldurmaya başladığımız zaman da sorunlar kendisini göstermeye başlıyor.

Nitekim Özker Hoca da bu sorunun içini doldurmaya kalkınca görüldü ki çözümleri Hristofyas ve Ferdi yoldaşlardan bekliyor. Demek ki Hoca iki hafta önce eleştirdiğimiz iyimserliğini hala koruyor.

Ama ne yazık ki politikayı yapmak iyimserlik değil somut koşulların doğru tahlil edilmesini ve doğru politikalar üretilmesini gerektirir.

Biz de Kıbrıs sorununu Kıbrıs halkının çözeceğine inanıyoruz. Ama bunun nasıl yapılacağını da söylüyoruz. Bunu yaptırabilmek adada yaşayan iki büyük toplumdan birinin çıkarlarına göre örgütlenmek değil, uluslararası işçi sınıfı ve

Kıbrıslı işçi ve emekçilerin çıkarlarını koruyan ortak bir örgütlenme ile bir çözüme yönelmektir. Bu çözüm emperyalizmden bağların kopmasını gerektirir.

Böyle bir sonucu getirebilecek biricik mücadele Türk, Rum tüm emekçilerin ve işgale karşı olan tüm toplumsal kesimlerin ortak mücadele platformunun oluşturulmasıdır. Bu platformun (cephenin) adı; Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'dir.

SATRANÇ
KÖŞESİ

Kaynak: SATRANÇ Öğrenelim
12 ALTIN ADAM

1-) WILHELM STEINITZ

İlk resmi dünya şampiyonluğunu 1886 yılında Zukertort'u yenerek elde eden Wilhelm Steinitz (1836-1900) ünvanını üç kez başarı ile koruduktan sonra 1894'te LASKER'e yenilerek şampiyonluğa veda etti. İki yıl sonra yaptığı ikinci maçı da kaybedince bir daha dengesini yitirerek kendisinde insan üstü güçler vahyetmeye başladı (uzaktan bir lambayı yakmak... satrançta Tanrı'yı yenebileceğini iddia etmek gibi).

WILHELM STEINITZ (AVUSTURYA)

Şampiyon olduğu tarihler: 1886-1894

Yaptığı ünvan maçları (Oyuncuların yaşları parantez içinde)

New York, St. Louis, New Orleans 1886

Steinitz (50) 10 galip 5 beraberlik 5 mağlup 12 ½ puan

Zukertort (44) 5 galip 5 beraberlik 10 mağlup 7 ½ puan

Havanna 1889

Steinitz (53) 10 galip 1 beraberlik 6 mağlup 10 ½ puan

Tschigorin (38) 6 galip 1 beraberlik 10 mağlup 6 ½ puan

New York 1890/91

Steinitz (54) 6 galip 9 beraberlik 4 mağlup 10 ½ puan

Gunsberg (36) 4 galip 9 beraberlik 6 mağlup 8 ½ puan

Havanna 1892

Steinitz (56) 10 galip 5 beraberlik 8 mağlup 12 ½ puan

Tschigorin (41) 8 galip 5 beraberlik 10 mağlup 10 ½ puan

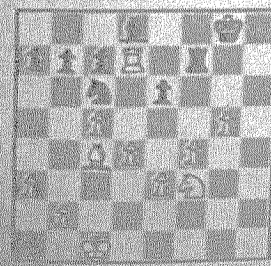
New York,
Philadelphia, Montreal
1894

Steinitz (58) 5 galip 4 beraberlik 10 mağlup 7 puan

Lasker (25) 10 galip 4 beraberlik 5 mağlup 12 puan

STEINITZ-LASKER					
Vezir Gambisi St. Petersburg 1895					
1.	d4	d5	17.	f4	Kf7
2.	c4	e6	18.	g4	Kg7
3.	Ac3	Af6	19.	Vh6	Kg4
4.	Ff4	Fg7	20.	Fd3	Kg7
5.	e3	0-0	21.	Af3	Vf7
6.	c5	Ae4	22.	g4	Kg8
7.	Axe4	dxe4	23.	g5	Fd8
8.	Vc2	F5	24.	Kh2	Kg6
9.	Fc4	Ac6	25.	Vh5	Kg7
10.	a3	Ff6	26.	Kdh1	Vxh5
11.	0-0-0	Sh8	27.	Kxh5	Kf8
12.	f3	Ve7	28.	Kxh7	Kxh7
13.	Fg3	f4	29.	Kxh7	g8
14.	Vxe4	fxg3	30.	Kxd7	Kf7
15.	bg3	g6	31.	Fc4	1-0
16.	Vxg6	Fd7			

Bu oyunun bitiş çok ilginç! Siyah d7 kalesini önce beyaz e4 f3 ile e6 piyadesini alarak Şah! diyecek ve ardından d7 kalesini alacak. Sonuç: Dört piyade fark!

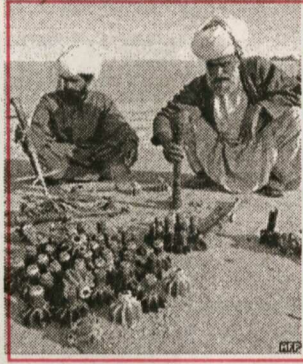
HAZIRLAYAN:
EKİM Satranç Birimi

Gericiiler Arası Savaşın Bir Aracı: Medreseler

11 Eylül eylemi ile kamuoyunun gündemine yerleşen özellikle de son dönemde Londra'da metro ve otobüslerde bombalama olayları, aşırı dinci örgütlerin ve bireylerin bu savaşın haklı ya da anti-emperyalist olup olmadığının tartışmasına yol açtı.

Bu Aşırı Dinci Örgütler Nereden Geldi?

Daha 1970'lerin ikinci yarısında sonra petrol zengini Suudi Arabistan dünyanın birçok ülkesindeki gençlere burslar vererek onların Suudi Arabistan'da eğitim almalarını sağladı. Bu gençler katı bir din eğitimi ile de yetiştirildiler. 1979 yılında Afganistan'ın Brejnevci Sovyetler Birliği tarafından işgal edilmesi üzerine başta ABD emperyalistleri olmak üzere bir dizi emperyalist ülkeler dini öne sürerek Müslümanların yoğun olduğu ülkelerde komünistlere karşı savaşacak ordu için asker topladılar.

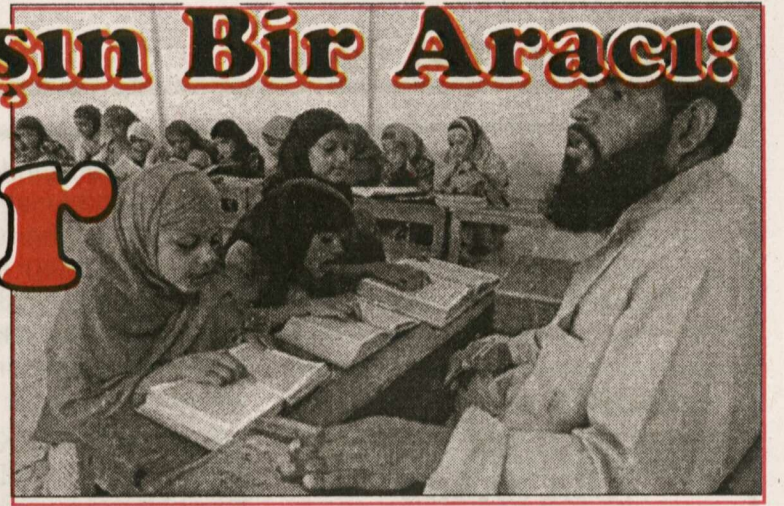

Pakistan'da kurulan medreseler Suudi Arabistan, zengin Şeyhler, Amerikan CIA ve İngiliz MI6 tarafından finanse edilmeye başlandı. Taliban önderleri o dönemde bu medreselerde yetişen kişilerdi. Bu medreseler Suudi Arabistan'da yaygın olan ve Kuran dışından başka birşey tanımayan gerici Vahabizm tarikatı ile gençlerin beynini yıkıyordu. Afganistan'a giden bu medrese mezunları dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen gençlerdi. Bu gençler arasında Türkiye'den gelenler de vardı.

Soğuk Savaş Sonrası:

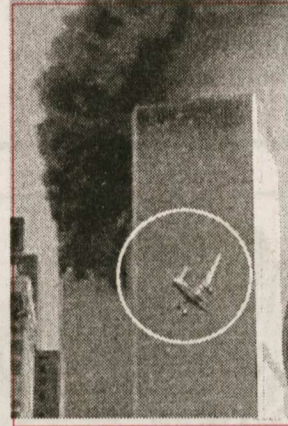
ABD, İngiliz ve diğer emperyalist ülkeler Afganistan'da savaşacak hatta İslam için hayatını verecek insanları toplamak için bu medreselere büyük önem verdiler. Hatta oralardan mezun olanlara askeri, sabotaj ve istihbarat eğitimi verdiler. Sovyetler Birliği Afganistan'ı terk edince bu medreselerden mezun olanlar Bosna, Çeçenistan, Kürdistan, Orta Asya, Endonezya ve Filipin gibi ülkelere gönderilerek oralarda büyük emperyalistler arası rekabette yerlerini aldılar. Bu aşırı dinci örgütler Bosna'da "Müslümanları korumak" amacıyla savaştıklarına iddia etseler de esas amaçları büyük emperyalistlerin Yugoslavya'yı bölmesinde rol almak oldu. Çeçenistan'da 'bağımsız Çeçenistan' için savaştıklarını söylese de Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattının hayata geçmesini sağladılar.

Soğuk savaş sona erdikten sonra bu medreselerin Suudi Arabistan ve CIA tarafından finanse edilmesine son verilmedi. Bu medreseler beyinleri yıkanmış aşırı dinci gençler yetiştirmeye devam etti. Bu medreseler gençlere İslam dışında olan herkese ve herşeye karşı aşırı bir nefret aşılacaktır. Amaç çok basit: Müslümanlık aracılığı ile emperyalistlerin rekabetinde yer almak. Pakistan Hindistan'a karşı Kaşmir bölgesinde bu medreselerin yetiştirdiği kişilerle savaş yürütüyor. Özbekistan'a kadar yayılan bu medreseler

ileride emperyalist çıkarlar için Çin'e karşı savaşacak yeni savaşçılar yetiştiriyor ve yetiştirecek de... Bu medreseler Tayland'dan, Malezya'dan, Afrika'dan, Avrupa'dan gelen gençlerin beyinlerini gericilikle yıkadıktan sonra ülkelerine geri gönderiyor. Bu gençler ya camilerde, ya toplum merkezlerinde ya da buldukları mahallelerde dini gericiliği yaymak için faaliyet yürütüyorlar. Demokrasi, insan hakları, özgürlük, sosyalizm kelimeleri bunlar için "ana tema"dır, bunlara karşı acımasız savaşmak gerekir. Özellikle de yoksulluğun yoğun olduğu bu toplumlarda sosyalizm için savaşım çok daha iyi örgütlenebilir. Emperyalistler bunu çok iyi bildiklerinden medreselerin buralara militanlarını göndermelerine göz yumuyorlar.

Ancak Batılı canavarlar (ABD, İngiltere, vs) kendi çıkarları için yarattıkları bu İslam canavarın iplerini dizginleyemez duruma geldi. Bir taraftan Batılı (ABD-İngiltere ve İtalya başta olmak üzere) emperyalistler diğer taraftan medreselerin beslediği aşırı dinci guruplar ve militanlar arasında nüfuz alanları konusunda çatışma 11 Eylül eylemi ile kendini açığa vurdu. Afganistan'ın işgali onun ardından Irak'ın işgali, Endonezya ve Filipinler'de çatışmalar büyük emperyalist güçlerle bu aşırı gerici güçler arasında çatışmanın boyutunu artırdı. Medreselerin bu savaş alanlarına daha fazla gençlerin beynini yıkayarak göndermesini sağlıyor.

Londra'da Temmuz ayı içinde meydana gelen patlamalar ve bu patlamalarda yer alanların biyografisi medreselerin bu konuda ne kadar önemli rol aldıklarını açığa vurdu. Pakistan hükümetinin medreselerin tümünün kapatılması yerine kendi kontrollerinden çıkan medreseleri kapatma girişimi, medreselerin mevcut Müslüman ülkelerin hükümetlerine emperyalist dalaşmada hasımlarına karşı kullanılmak amacıyla militan yetiştireceği görevini yapacağı açıkça görülebilir.

KSG ve KSP'den Özker Hoca'ya Ziyaret

Geçtiğimiz günlerde gazeteniz Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek olarak, Kıbrıs Sosyalist Partisi yetkilileri ile birlikte, Kıbrıs demokrasi güçlerine

yadsınamaz katkılarda bulunan ve son dönemde kanser hastalığına yakalanarak rahatsızlık geçiren Özker Özgür'e, toplum içinde bilinen adıyla Özker Hocaya ziyarette bulunduk.

Hocayı hastalığı nedeniyle zayıflamış bulsak da, Hocanın hala daha Kıbrıs'ın birleştirilmesi için verdiği mücadeleden vazgeçme niyetinin olmadığını görmek bizleri sevindirdi.

Ziyaretimiz sırasında Hoca ile yaptığımız sohbet Hoca'nın şu sözleri bizleri gerçeğe getirdi: "Ben CTP'yi kendi çocuğum gibi gördüm ve kendi çocuklarıma gösteremediğim ilgiyi CTP'ye gösterdim! Ama ne yazık ki CTP benim bu emeklerimin karşılığını bana savunma hakkı bile vermeden beni partiden ihraç ederek ödedi! En kötüsü de CTP'lilerin bana sahip çıkmaması idi!" Evet Özker Hoca bunca yıldan sonra hala daha CTP'ye kırıntı biz kendisini ziyaret ettiğimizde. Gerçi bizden birkaç gün sonra CTP yetkilileri de Hocayı en üst düzeyde katılımı ziyaret etmişler. Bu ziyaretlerinde Hocanın gönlünü aldılar rını bilemeyiz ama Hocanın CTP'nin başındayken ve CTP'den ayrıldıktan sonra ortaya koyduğu siyasetlerdeki yanlışlığı sanırız elde ettiklerinin ana kaynağıdır. KSG olarak Hocamıza geçmiş olsun dilekelerimizi buradan bir kez daha iletiriz ve kendisini en kısa zamanda mücadelenin içinde aktif ve de yürüttüğü siyaseti sorgular şekilde görürüz.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:

Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta
Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALİST GERÇEK
Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL, KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

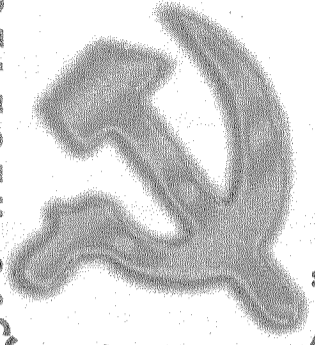
SOSYALİST GENÇLİK

23 Temmuz Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:42

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE

ÖZGÜRLEŞECEK

Kıvılcım

20 TEMMUZ'UN ARDINDAN

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin, 15-20 Temmuz olaylarıyla ilgili olarak yayınladığı basın bildirisinde de belirtildiği gibi, 15-20 Temmuz harekâtları, Kıbrıs'a barış, mutluluk ve çözüm değil, barbarlık, savaş, bölünmüşlük ve gözyaşı getirmiştir.

Kimi sol çevrelerin kabul etmek istemedikleri ya da üstünü örtmeye çalıştıkları bu genel doğru çerçevesinde, Kıbrıs'taki "iktidar" değişikliği de, 20 Temmuz'ların doğru tahlil edilmesinde faydalı olmadı.

Emperyalistlerin çıkarları uğruna adamızı böldükleri, kardeş halkları birbirlerine kırdırdıkları gerçeği, özellikle CTP tarafından üstü örtülmeye çalışılmaktadır.

20 Temmuz mantığına sıkı sıkı sarılan CTP, gerek TC bürokrasisi ve askerleri ile olan ilişkileri, gerekse de 20 Temmuz gösterilerine aktif ve canhıraş katılımı ile, savaşın ve işgalin bayramını sahiplendiğini gösterdi.

Başbakan Soyer, devamlı suretle TC ile stratejik ortaklık kurduklarını, bunun manevi

ve kültürel bağlarla da sıkı sıkıya bağıntılı olduğunu belirtiyor ve TC'ye şükranlarını sunuyor.

Cumhurbaşkanı Talat da, CTP'liliğini koruyarak, 20 Temmuz'u haklılaştırmak ve gerçeklerin üzerini gizlemek için seferberliğe katılıyor ve TC'ye yağ çekmeye devam ediyor.

Buradan, CTP'li genç arkadaşlarımıza sormak istiyoruz;

Sizler, 20 Temmuz'u "Barış ve Özgürlük Bayramı" olarak görüyor musunuz?

Sizler, TC'nin bizi kurtardığını ve ona şükran çekmemiz gerektiğini düşünüyor musunuz?

Sizler, Ferdi Soyer'in ve Talat'ın da belirttiği gibi, TC ile stratejik ittifak kurulmasını onaylıyor musunuz?

Sizler, CTP gibi, bu adada

TC'nin işgalci olmadığını, TC'nin çıkarları doğrultusunda politika izlersek Kıbrıs'ta çözümün olacağına inanıyor musunuz?

Sizler, ellerini kollarını sallayarak adada her istediklerini yapan işgal kuvvetlerinin

generallerine, bürokratlarına, "Bizim yakamızı bırakın, bizler işgalden, üslerden kurtulmuş bir ülkede yaşamak istiyoruz" denmesi gerektiğini düşünmüyor musunuz?

Eğer öyleyse, CTP'nin anavatancı politikasını dikkatle sorgulamanız gerekmektedir.

Bu söylediklerimiz sadece CTP için değil, Kıbrıs sorununun çözümünü

garantörlü, BM gözetimli, vs. şekillerde çözüleceğini savunan tüm sol

partilerimizin gençlikleri için geçerlidir.

Eğer yapılması gereken 20 Temmuz'ların ne kadar haklı olduğunu kanıtlamaya çalışmak değilse,

Eğer yapılması gereken işgal kuvvetlerinin tanklarının, toplarının geçtiği yerlerde hazırola geçmek değilse,

Eğer yapılması gereken TC de dahil, tüm emperyalistlerin reddedilmesi ve adamızdan atılması için birleşmek, örgütlenmek ve mücadele etmek ise,

Geliniz, tüm bu doğrular çerçevesinde partilerimizin nerede olduklarını, nereye gittiklerini ve bu gidişatın doğruluğunu-yanlışlığını tartışalım, analiz edelim.

Yanlış siyaset, doğru çözüm getirmez.

Doğru çözüm, yanlış siyasetlerden arınarak, emperyalizm karşıtı siyaset çerçevesinde birleşerek gelebilir.

Gözümüzü dört açmanın vaktidir.

E-mail: ksp@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

İçişleri Bakanlığı adını
"İçişlerine Karışanlara
Bakma Bakanlığı"
diye değiştirirsin mi?

Polemik

Ferdi Soyer, SHP Başkanı Karayalçın'la
gençliklerinden gelen ortak siyasi
görüşleri olduğunu söylüyor.
Aman Ferdi abi, Karayalçın
eski ülkücülerdendir, dikkat et!

Üniversite Günlüğü

ODTÜ'nün Kıbrıs şubesi,
Bilkent'in Kıbrıs şubesi
gibi hareket edecek.
Yüksek puanla öğrenci
alımı ve yüksek okul fiyatı!

ŞİNİR KÜPÜ

⚡ Abdullah Gül diyor ki; "sonuna kadar
yanınızdayız"
Yandık Allah için!
Demek ki Türkiye bu şekilde bir sisteme sahip
olduğu sürece, sonuna kadar yanımızda
olacaklar!
Sonuna kadar değil sonumuza kadar
yanımızdalar yani!
Birleşemedik ki atalım emperyalistleri adadan...

⚡ Talat'a göre barış elimizi uzatmışız,
tutulmasını bekliyormuşuz.
Bizim el tutulmadan, biz çok fena şeyleri
tuttuk vallahi!
Bu sıcakta ağzımı bozduruyorsunuz benim yahu!!!

⚡ Oğlum Kırac mısın, Çorak mısın nesin!
Senin de notunu verdim ben!
Çıktın işgal bayramında konser verdin!
Rock-pop karışımı süzme yoğurtlar hep böyle mi çıkar acaba?
Haluk Levent'ten sonra sanâ da küstüm...

⚡ Yeni anavatan geliyor gardaşlar, hazır olun.
Mısır diyor ki, Kıbrıs petrol ve doğalgaz bulabilir, ben de bundan
faydalanılmasında yardımcı olurum.
Aman yardımcı olmayın artık.
Bize başımızdaki tipler yeter!
TC geldi kiliseyi cami yaptı.
Siz de gelir bizim gancellileri yıkar, üstüne piramit dikersiniz!

⚡ AKEL'in hedefi seçimlerde 1. parti olmakmış.
KKK'yı sonuncu, daha doğrusu ölü parti yaptınız, daha ne istersiniz!
Bereket KSP var da, yaşatmaya çalışır KKK'yı!

www.ozgurkibris.net

**Özgür Bir
Kıbrıs İçin
Mücadelenin
İnternetteki
Adresi**

"Kıbrıs'ta da işçilerin
önündeki birincil görev,
kendi saflarındaki
burjuva etkileri yenmek,
kendi saflarında sınıf
çıkarlarına uygun,
sınıf siyasetine uygun bir
birlik oluşturmaktır"
Kıbrıs Sorunu Kitabı

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 44

İKTİSADİ MUHASEBE VE VERİMLİLİK MALİYET ÜCRETİ VE FİYAT

1. Sosyalizm, üretim araçlarının kapitalizm için erişilemeyecek tutumlu kullanılmasını güvence altına alır ve bunun hedefi son tahlilde emek zamanından, yani canlı ve kullanılmış emekten, sürekli olarak artan tasarruftur. Tutumluluk rejimi, sosyalist iktisadi sistemin toplumsal mülkiyeti tutumlu kullanmaktan, emeği ve maddi ve mali araçları rasyonel olarak yerleştirmekten ve her türlü tutumsuzluğu ortadan kaldırmaktan oluşan yöntemlerinden birisidir.
2. İktisadi muhasebe, sosyalist devlet işletmelerinde üretimdeki giderlerle sonuçların para biçiminde karşılaştırılmasını, giderlerin kendi gelirinden karşılanmasını ve üretimin verimliliğinin güvence altına alınmasını talep eden planlı iktisat yürütülmesi yöntemidir. İktisadi muhasebe, işletmenin iktisadi-operatif bağımsızlığını, onun elinde araçların tutumlu olarak kullanılması amacıyla sorumluluğu ve en iyi emek sonuçlarına olan maddi ilgiyi ön koşar.
3. Sosyalist devlet işletmelerinin üretim fonları, yatırım ve dolaşım fonları olarak ikiye ayrılırlar. Dolaşım fonu ve dolaşımda bulunan fonlar, işletmenin dolaşım araçlarını oluştururlar. Sosyalist iktisadi sistem, yatırım fonlarının ve dolaşım araçlarının en tam en amaca uygun kullanımını sağlar.
4. Ürünlerin maliyet fiyatı, toplumsal üretim masraflarının işletmenin

üretim araçları ve iş ücretleri için harcamalarını karşılayan ve parayla ifade edilen kesimdir. Ürünlerin maliyet fiyatı, işletmenin çalışmasının kalitesinin en önemli karakteristiğidir. Devlet, sanayi ürünlerinin fiyatlarını saptar ve bunları iktisadi muhasebenin pekiştirilmesi için kullanır. Maliyet masraflarının ve fiyatların sistemli olara düşürülmesi, sosyalist iktisat yürütülmesinin sosyalizmin ekonomik temel yasasının gerekliliğinden doğan temel ilkelerden birisidir.

5. Toplum için emeğin ürünü, sosyalist toplumun salt gelirini oluşturur. Devlet üretim sektörünün salt geliri iki ana biçimde ortaya çıkar: Devlet işletmelerinin salt geliri ve devletin merkezileştirilmiş salt geliri. Devlet işletmesinin salt geliri (kazanç), toplum için emek tarafından yaratılan ürünün sözkonusu işletmede kalan ve para biçiminde biriktirilen bölümüdür. Devletin merkezileştirilmiş salt geliri, parayla ifade edilerek, toplum için emek tarafından yaratılmış ürünün, tüm halkın gereksinimi için kullanılmak üzere, işletmeden alınan ve devletin elinde biriken kesimdir. Toplumun salt gelirinin bu bölünmesi, bir yandan iktisadi muhasebenin gerçekleştirilmesinin zorunluluğundan ve diğer yandan toplumun salt gelirinin önemli bir bölümünün merkezi yoldan kullanılmasının zorunluluğundan doğmaktadır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.